

Opening nieuwe academiejaar Assistenten klagen ondervertegenwoordiging vrouwen in universitair beleid aan

Verandering van spijs doet eten. De opening van het academiejaar bracht bijgevolg meer volk dan anders op de been. Logisch ook want voor het eerst sinds negen jaar werd de karavaan van togati, die bij deze gelegenheid traditioneel door Leuven trekt, niet meer aangevoerd door Roger Dillemans, maar wel door de nog 'kakelverse' nieuwe rektor André Oosterlinck. De schaduw van Dillemans hing echter nog nadrukkelijk over de academische openingszitting, waarin vooral de eis voor gelijke promotiekansen voor vrouwen aan de universiteit in de assistentenspeech opviel.

De aanloop tot de academische zitting verliep over het algemeen rimpeloos. Een vrij lange stoet togati vertrok even voor tien van de Universiteitshallen naar de Sint-Pieterskerk, waar kardinaal Danneels voorging in de eucharistieviering die talrijk werd bijgewoond. Weinig nieuws onder de zon dus, of het moet zijn dat het opvallend flinke tempo van de stoet als aanduiding mag gezien worden van de verjonging in de hoogste regionen van de Alma Mater.

Wel in het oog springend was de aangekondigde protestactie van de jongerenafdeling Het Goede Spoor van het homo- en lesbiennecentrum De Roze Drempel. De homojongeren waren in aanvaring gekomen met de academische overheid toen zij hun affiches niet mochten ophangen bij de inschrijvingen in de Hallen, een zoveelste insident in de rij (zie elders op deze pagina). Met hun aan duidelijkheid niet te wensende latende slogan "Is de KU Leuven homofob?" trokken zij alleszins de aandacht van de voorbijgangers.

Genant

Ook het Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond (KVHV) — welverbaasd zich in het gezelschap van Het Goede Spoor te bevinden — was het aan zijn stand verplicht wat deining te veroorzaken. Opgetuigd met pet en lint eisten zij van de academische overheid zowaar de afschaffing van de faciliteiten in de Brusselse rand en de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vil-

voorde, nochtans niet meteen toprioriteiten in het beleid van de nieuwe rektorploeg.

Rektor Oosterlinck had dan ook andere zorgen aan zijn hoofd. Tot dusver was de nieuwe rektor erg zuinig geweest met concrete beleidsdaden. Iedereen keek met argusogen uit naar zijn maiden speech. Eerst was het echter nog een laatste maal de beurt aan ere-rektor Dillemans, die met de hem kenmerkende retoriek afscheid nam van de universiteit die hij een decennium geleid heeft. Dillemans, die nu als adviseur aan de slag gaat bij minister Van den Bossche, werd bij deze gelegenheid een feestbundel overhandigd waarin verschillende auteurs een stand van zaken opmaken van de betekenis van de universiteit voor de samenleving. Bij het begin van de zitting kreeg de oud-rektor ook al een videofilm over zichzelf te verhapstukken, waarin op bijna genant uitbundige wijze de lof gezwaaid werd over 's mans leven en werk.

Naakte

Het moment waarop iedereen wachtte was uiteraard dat van de openingstoespraken, die even traditioneel zijn als de discussies erover op de receptie achteraf. De studententoespraak — die integraal in dit nummer staat afgedrukt — leidde de nieuwe bewindsploeg in in de geheimen van de democratisering van het onderwijs. Opvallend waren de strenge veroordelingen van numerus clausus, de roep om inspraak op alle nivo's en de

vervolg op pag. 3

Lido gesloten: kringen op straat

Gisteren, dinsdag, kregen een aantal kringen een brief van de burgemeester in de bus waarin stond dat de stad geen toelating kan verlenen om in zaal Lido fuiven te organiseren. De uitbater van de zaal voldoet niet, zoals Tobback schrijft, aan de voorwaarden van de milieuvergunning. Gevolg: op zijn minst zes kringen die voor de komende twee weken een overeenkomst hadden met de Lido om een fuif te organiseren, stonden plots op straat. Het ergst getroffen was Ekonomika dat voor gisteravond een fuif plande en op enkele uren tijd een alternatief moest zoeken. Maar ook Historia, Germania,

de Psychologische Kring en Politika zaten gisteren met de handen in het haar.

Het hele probleem zit in de toepassing van de nieuwe Vlaamse milieuwetgeving, het zogenaamde Vlare II dat onlangs van kracht werd. Een aantal zalen, waaronder Corso, had vroeger reeds een milieuvergunning onder de (strengere) voorwaarden van Vlare I. Dat dekreet legde een geluidslimiet binnenin de zaal vast. Vlare II houdt enkel rekening met de geluidshinder buiten de zaal. En waarom zijn de kringen alweer de dupe? De uitbater van Lido leefde naar eigen zeggen alle wettelijke be-

(foto Frank Viaene)

Homojongeren mogen affiches niet ophangen bij inschrijvingen Het Goede Spoor uit de hallen geweerd

Ondanks het aantreden van een kakelverse bewindsploeg aan de universiteit, blijkt er op het vlak van verdraagzaamheid nog wat te schorten in onze Alma Mater. Ook dit jaar zijn er aan het begin van het academiejaar nog maar eens problemen gerezen met de vrije vereniging Het Goede Spoor. Tijdens de inschrijvingen in de hallen werd hen het verbod opgelegd om hun poster met de slogan 'Wel jong, niet hetero' op te hangen. Een en ander illustreert het gebrek aan officiële regeling met betrekking tot de problematiek van de 'omkadering' van het inschrijvingsgebeuren, maar daar zou nu verandering in komen. Ten goede?

Tijdens de jaarlijkse inschrijvingsperiode wordt aan de vrije studentenverenigingen (dit zijn maatschappelijk geëngageerde verenigingen die zich specifiek richten tot studenten) de mogelijkheid gegeven zich voor de stellen in de hallen door middel van posters en informatiestands. Een heel scala van verenigingen is er dus vertegenwoordigd. Zo stelt Loko zichzelf en zijn geleidingen voor. Maar ook de extreem-linkse Marxistisch-Lenin-

tische Beweging (MLB), de extreemrechtse Nationalistische Studentenvereniging (NSV) en het Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond (KVHV) staan er traditioneel 'broederlijk' naast elkaar.

Professor Van Gerven, voorzitter van de Raad voor Studentenvoorzieningen (RVS) en in die functie verantwoordelijk voor de hele omkadering van de inschrijvingen, vond het echter niet aangewezen dat Het Goede Spoor zich voorstelde. Hij meende dat "de begeleidende ouders en ook de studenten die zich komen inschrijven zich aan de affiches zouden kunnen storen."

Wiel

Het is niet de eerste keer dat de universiteit de plannen van de homojongeren doorkruist. De 'alternatieve veertiendaagse' in mei 1987, een vormingcyclus rond relatie en seksualiteit georganiseerd door het Jongerenadviescentrum, Vluchthuis en de Roze Drempel, kreeg te maken met universitaire stokken in de wielen. De door hen gereserveerde lokalen waren vijftien minuten voor de aanvang nog niet geopend, bestelde apparatuur zoals mikrofoons en diaprojektoren lieten het afweten, en meer van dat fraais. Drie jaar geleden was er de rel rond 'Wegwijs Gezondheid', een boek uitgegeven door het Davidsfonds in samenwerking met de KU Leuven en onder leiding van professor Roger Dillemans. Het boek wil, zo lezen we in de inleiding, "op een eenvoudige manier wetenschap en ervaring ter beschikking stellen van iedereen (...)" waarbij de moeilijke kwesties niet uit de weg werden gegaan en standpunten wer-

den ingenomen als dat gepast was." Homoseksualiteit werd er als "patologisch" en "gevaarlijk voor het individu en z'n seksuele relatie" omschreven, als "onaanvaardbaar voor de maatschappij" en "problematisch vanuit moreel standpunt". Je bent een katholieke universiteit of je bent het niet.

Het Goede Spoor vindt de houding van de universiteit onverdraagzaam en diskriminerend. Het enige wat zij wensen is de homoseksuele jongeren

vervolg op pag. 8

BINNENIN

ZONDAG

ZONDER

Alma 3
Het is herfst maar Leuven fleurde weer op. De stad wordt overspoeld door horden blozende maagden, de goten liggen vol met asgriuwe schachten. Maar uiteindelijk vinden zij elkaar aan tafel. De liefde gaat door de maag, net als de groententaart en cordon bleu met roquefortsaus.

Kultuurweek 5-8
Liefde dat is Schoonheid. Maar in deze tijden heeft schoonheid haar gezicht verbrand. Zij ligt uitgeteld in de afprijsbakken. Deze week in het Stuc: één week gratis kunst.

Seksshop 9
En als het dan nog niets wordt, kan je je natuurlijk altijd wagen aan de seks. Je bent maagd of je bent het niet. Maar als het aan Louis Tobback ligt, zal het snel moeten gaan. Nog even en de enige Leuvense seksshop is weer weg. Gelukkig is Veto er nog om de pornografie te demokratiseren.

GROEP T INGENIEURS MET VISIE
INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Blauwput • Vuurkruisenlaan 4 • 3000 Leuven • Telefoon 016 230850 • Telefax 016 228343

(advertentie)

(foto Frank Viaene)

Beste studenten, beste niet-studenten,

Voor de eerste keer in negen jaar zijn wij minder zenuwachtig voor deze speech dan de rektor. Hij is kakelvers, wij hebben tenminste al enkele jaren ervaring met dit soort gedoe. Zoals gewoonlijk willen wij het weer hebben over democratisering. Onder de vorige legislatuur begonnen de beleidsmensen al te zuchten wanneer we het woord democratisering bovenhaalden. Bij hen riep dat woord telkens vervelende jeugdherinneringen op aan de tijd toen zij nog trotskist, mao-ist of rodegardist waren. Toen zij zelf nog met kasseien naar de beleidsmensen gooiden. Nu staan we hier met een gerust gemoed. We weten dat voor de nieuwe ploeg het woord democratisering een openbaring is. Was het niet de nieuwe rektor die in een interview met het periodiek van de KU Leuven onlangs verklaarde dat hij in zijn studententijd "van maandag tot zaterdag in Leuven was om te studeren"?

En dan zeggen dat de studiedruk intussen nog dubbel zo groot geworden is. Onze nieuwe rektor werd door zijn medestudenten omschreven als "nogal behoudsgezind". We zullen deze speech dus echt moeten wijden aan het begrip democratisering.

We geven toe dat er vooruitgang geboekt is. De universiteit is er wat minder elitair op geworden. De verschillende bevolkingsgroepen zijn beter vertegenwoordigd in de universitaire gemeenschap. Toch is de drempel voor vele bekwaame mensen uit de lagere sociale klassen nog steeds te groot. Ook jongeren van vreemde afkomst zien we hier nog altijd weinig.

En wat dan te zeggen over de participatie van vrouwen? In de lijst van het academisch personeel vonden we slechts tien vrouwen op een totaal van 506 gewoon hoogleraren. We hopen dat de positieve evolutie bij de studentenpopulatie zich verder zet in de hogere regionen van de universiteit.

Laten we even de naakte cijfers terzijde schuiven. Hoe zit het met de tolerantie aan deze universiteit? Een organisatie van homojongeren, Het Goede Spoor, mag niet eens een affiche ophangen bij de inschrijvingen in de universiteitshallen. Onze universiteit prijst zichzelf in haar eigen opdrachtsverklaring om haar "vrij en open klimaat". Wij als overkoepelende Leuvense studentenorganisatie hopen dat de nieuwe ploeg dat deel van de opdrachtsverklaring niet als loze woorden zal beschouwen. Het doet ons pijn te horen dat onze universiteit zulke intolerante beslissingen kan nemen. Wat de gezagsgetrouwe commilitones op de achterste rij daarvan ook mogen vinden.

Het doet ons ook pijn zoveel mensen te horen beweren dat het toch goed gaat met de democratisering van het onderwijs, want zie maar, het aantal eerstejaarsstudenten stijgt voortdurend. Wij hebben er nooit naar gestreefd zoveel mogelijk jongeren aan de universiteit te laten studeren. Dan zouden we de universiteit beschouwen als de hoogste vervulling van het menszijn voor ieder individu. Integendeel, wij wensen een meer gelijke waardering van alle studierichtingen en van alle beroepen.

Bovendien moeten we blijven werken aan een samenleving van gelijke kansen. We blijven ons dan ook hardnekkig verzetten tegen numerus clausus en andere vormen van ondemokratische studentenbeperking. Dat betekent niet dat projecten voor een betere oriëntering van abiturienten niet op onze steun kunnen rekenen. Het PMS zou bijvoorbeeld meer middelen moeten krijgen om een meer gewaardeerd advies te kunnen geven.

Tussen al die euforie over stijgende studentenaantallen blijven wij aandacht vragen voor de noodlijdende sociale sektor. De Raad van Studentenvoorzieningen heeft te weinig middelen om al haar taken naar behoren te kunnen vervullen. Eén van die taken is sociokulturele opvang van buitenlandse studenten. Pangaea en Portulaca verdienen hierbij de nodige steun. Een andere taak is het onderhouden van de gesubsidieerde studentenresidenties. De Raad van Beheer beloofde reeds jaren geleden om op dit vlak een financiële tussenkomst te doen. Wij wachten nog steeds vol ongeduld.

Wij, studenten, mogen nu soms deelnemen aan het beleid. Sinds zesentwintig jaar mogen we in de Akademische Raad zitting hebben. Misschien is de tijd gekomen om ook het Gemeen-

schappelijk Buro open te stellen voor studenten en assistenten. En waarom ook niet de Raad van Beheer, zoals dat aan andere universiteiten wel het geval is? Met de Algemene Onderwijsevaluatie hebben wij bewezen dat we wel degelijk constructief kunnen samenwerken. Daarvoor willen we trouwens de studenten, de assistenten, de professoren en in het bijzonder de mensen van de Dienst Universitair Onderwijs bedanken. Ook met oud-rector Dillemans en zijn ploeg hebben we in de laatste tien jaren naar gods vrucht en vermogen samengewerkt. We denken dat we samen toch enkele van zijn negen wegen van hoop hebben kunnen bewandelen. In het voorbije jaar apprecieerden we vooral de inspanningen die geleverd zijn om de inschrijvingsgelden van de voortgezette opleidingen niet te verhogen.

Niet alleen in de Naamsestraat maar ook in het Leuvense stadhuis is er een nieuwe bewindsploeg. Het is een nobel initiatief van het nieuwe stadsbestuur om een overleg met de studenten op te starten. Onze verwachtingen zijn hoog gespannen. Hopelijk krijgen ze een concrete invulling. We wachten al jaren op een vruchtbare wisselwerking tussen de stad, de universiteit en de studenten. De akkomodatie voor kring- en verenigingsactiviteiten laat sinds lang te wensen over. Is Leuven bereid zijn uitstraling als de universiteitsstad bij uitstek te verliezen? Een fatsoenlijke ondersteuning van het kunstencentrum Stuc is een remedie voor al die Leuvense beleidsmensen die lijden aan Gentse nachtmerries.

Over Gentse nachtmerries gesproken, waar zit minister Luc Van den Bossche? Wij staan achter zijn plannen voor een rationalisatie van het universitair aanbod en vooral dan van de lerarenopleiding. Wie weet vindt hij nog wat extra geld voor het hoger onderwijs.

Beste studenten, geachte rektor Oosterlinck, beste nieuwe bewindsploeg, beste studenten, in de zo hoog gewaardeerde opdrachtsverklaring van onze universiteit lezen we dat de KU Leuven wil bijdragen "tot een zo breed mogelijke participatie van de Vlaamse jongeren in kwalitatief hoogstaand universitair onderwijs, in een omgeving die intellectueel stimulerend, sociaal ondersteunend en studentvriendelijk is." Meneer de rektor, wij zijn er klaar voor. Wij wachten vol spanning.

Dank u.

Kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
☎ 016/22.01.03

Jaargang 22
nr. 2
27 september 1995

Ver. uitg. Annemie Deckx,
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven

Hoofdredactie:
Bart Eeckhout
Redaktiesekretaris:
Annemie Deckx
Redactie: Henk Dheedene,
Serge Franchoo,
Martijn Graumans,
Joris Janssens,
Peter Van Rompaey

Doka:
Nixon Bongina Boemba Emba,
Philip De Keyser,
Karel De Weerd,
Frank Viaene
Medewerkers:
Dimitri De Maesschalck
Wim De Rop,
Leentje Hammenecker,
Thierry Laenen,
Jos Leurs,
Steven 'van kracht gaan, van bil worden' Mertens,
Erik Ziarczyk
Layout en vormgeving:
Dirk Bernard,
Kristof Braekeleire,
Annemie Deckx,
Karel De Weerd,
Henk Dheedene,
Bart Eeckhout,
Serge Franchoo,
Martijn Graumans,
Kris Jacobs,
Joris Janssens,
Gert Meesters,
Sado Mertens,
Frank Viaene
Dtp: Filip De Keukeleere,
Jos Leurs, Hans Vandenaabeele
Denktank: Jos Leurs,
Ingrid Vandendorpe,
Alexander Wiltpas
Pony Express: Bruno De Vos
Assistent eindredakteurs: Henk Dheedene, Gert Meesters
Eindredactie: Bart Simpson en Krikke Metal

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij Artoos (Kampenhout)
Oplage 9000 exemplaren
ISSN-nummer 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 15.00u

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ±1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

G...sl...chts...rg...n

In het eerste nummer van Veto van het nieuwe academiejaar heeft u zich werkelijk van uw beste kant laten zien. De maskers zijn afgevallen. Als (zich representatief noemende) officiële krant van Loko kon u niet aan de druk weerstaan om tot driemaal toe het katholicisme in het algemeen en uw broodheren (de Katholieke UL) in het bijzonder enkele lelijke slagen onder de gordel toe te brengen. Dit in het kader van onze 'verdraagzame en pluralistische samenleving' (universiteit), zonder twijfel.

Enkele zaken hebben mij — als ge-

lovig student — dan ook diep gekwetst. Eerstens, de verwijten aan het hoofd van professoren Moyaert en De Dijn als zijnde autoritair en conservatief-katoliek, net als diezelfde verwijten aan het adres van Opus Dei. Hoe kunt u oprecht gelovige katholieke personen of organisaties nu verwijten hun geloof orthodox te beleven? Het is niet omdat deze tijd van etisch relativisme veel gelovigen verward zijn, en verward zijn geraakt in '(on)geloof van de grootste gemene deler', dat u met de stroom der massa's moet meedrijven. Gaat u er anders ook niet prat op, in andere materies, een niet-populair standpunt te vertolken. Een organisatie aanvallen die de persoonlijke

prelatur is van de paus is eigenlijk de Heilige Vader zelf aanvallen. Na uw hatelijke schunnige uitval naar Moeder Theresa van enkele jaren terug vervalt u weer in onverdraagzaamheid tegenover het katholicisme. Ten tweede vraag ik mij af of de volgende faze in de door u nagestreefde 'demokratisering van het onderwijs' nu dan ook de 'demokratisering van de pornografie' is. Kunt u het publiceren van obscene foto's niet gerust overlaten aan het privee-initiatief? Moet dat ook al gebeuren met het universiteits- (dus overheids)geld? U vindt van wel. Maar als de zogenaamde officiële vertegenwoordiging van studenten aan een katholieke universiteit lijkt het me niet uw primaire taak pornografie te populariseren. Zou u dan ook in de toekomst rekening kunnen houden met deze bekommernissen?

Stijn Calle

Rektor

Professor Oosterlinck, na de rektorverkiezingen vorig academiejaar beloofde u dat, gezien de nipte overwinning, het nieuwe beleid ook rekening zou houden met het programma van professor Lamberts, uw voornaamste tegenkandidaat.

Daarvan kwam op zaterdag 16 september, tijdens uw toespraak ter gelegenheid van de plechtige proklamatie van de laatstejaars van de faculteit Letteren, niets tot uiting. Integendeel, nooit kwam het verschil tussen de dekaan van de faculteit Letteren en uzelf beter tot uiting.

Daarnaast scheen u niet de minste interesse te hebben in het onderzoek dat aan de faculteit Letteren gebeurt. U had de mond vol over de ontwikkeling van de telefoon in Telenet Vlaanderen, maar zei niets over de afgestudeerden of hun behaalde diploma aan de faculteit Letteren. Wij hopen dat de nieuwe ploeg ons nog kan overtuigen in de toekomst.

Enkele studenten aan de faculteit Letteren (naam en adres bekend bij de redactie)

Assertiviteit

Het Psychoterapeutisch Centrum voor Studenten organiseert ook dit jaar twee assertiviteitstrainingen. Een tweede groep zal slechts starten indien daar voldoende kandidaten voor zijn. De eerste groep komt in elk geval een eerste keer samen op 24 oktober. Geïnteresseerden nemen best zo vlug mogelijk contact op met het centrum, liefst voor 9 oktober. Het aantal deelnemers per groep is namelijk beperkt. Specifieke data voor een eventuele tweede groep zullen tijdig worden meegedeeld. Inschrijven kan je op het sekretariaat van het Psychoterapeutisch Centrum voor Studenten, Atrachtcollege, Naamsestraat 63, 3000 Leuven. Telefoneren mag ook: 32.43.43.

vanaf 4 oktober elke woensdag van 2030u tot 2230u in Takao Dojo te Leuven (Engelsplein/Vaartkom)

OKI-YOGA sessies

werken met dynamische correctieoefeningen om energieblokkages in je lichaam te doen wegsmelten

zowel beginners als gevorderden kunnen er hun lichaam beter leren kennen, leren welke lichaamsdelen in minder goede conditie verkeren, en hoe daar zelf verandering in aan te brengen

begeleiding door Gert De Meyer, shiatsu-therapeut

inlichtingen: 016 238465

Alma breidt 'free flow' uit Gratis netsurfen bij de maaltijd

Precies twintig jaar geleden slaagde Woody Allen erin op fundamenteel-humoristische wijze de sterke overeenkomsten tussen het bedrijven van de liefde en het nuttigen van maaltijden aan te tonen. Naar aanleiding van de verjaardag van deze ontdekking werd deze zomer bij uitgeverij Akko het boek "Opwindende marketingtechnieken voor de Horeca" van professor De Bleecke opnieuw uitgegeven. De afdeling marketing en verkoop van onze geliefde Alma-restaurants aarzelde geen moment om op basis van dit meesterwerk een groots sjarme-offensief te starten.

Vrijdag is voor vele studenten de vermoeiendste dag van de week. Het begint met een extreem gevecht tegen een kanjer van een kater. Vervolgens moeten vuile onderbroeken opgespoord en in de, immer te kleine, sporttas geperst worden. De NMBS heeft nog steeds niet begrepen wat een flexibele dienstregeling precies inhoudt, wij ook niet. Vandaar de wekelijkse sprint naar het station op vrijdagmiddag. Als een student na een gemiddeld verblijf van anderhalf uur op een overvolle trein thuis komt moet hij iedere week opnieuw een verklaring geven waarom de wallen onder zijn ogen alweer een millimeter gegroeid zijn. Na deze uiterst afmatende bezigheden moet hij zich dan weer haasten om op tijd in het oude stamkafé onder de kerk te zijn om de ervaringen van de afgelopen week te delen met de vrienden die niet de eer hebben in Leuven te studeren.

Vrede

Aangezien Alma een sociaal studentenrestaurant is, worden er vanaf dit academiejaar in Alma 2 vrijdagavond speciale inspanningen gedaan om de wekelijkse sleur te verlichten. Iedere vrijdagavond zal er een speciale schotel op het menu staan. En dat is nog niet eens het beste. Naast die speciale schotel zal er iedere week ook een speciaal bier aangeboden worden en dat tegen zeer gunstige tarieven. Alma zal op vrijdagavond de ideale uitvalsbasis voor een geslaagde uitgangsvond zijn.

Leuven barst van de broodjeszaken. De broodjesmarkt in de studen-

tenstad is dan ook een waar slagveld waar anarchie en normloosheid welig tieren. Weerom vanuit een oprechte sociale beweging onderneemt Alma op de broodjesmarkt een vredesmissie waarvan de Verenigde Naties enkel kunnen dromen. Alma zal dit jaar trachten de controle te verwerven over alle sectoren van de broodjesmarkt, in de eerste plaats die van de bruine boterhammen en de vegetarische en bruine broodjes. Aangezien het hier over voltarwebrood gaat dat rijk is aan natuurlijke grondstoffen zoals vezels en vitamines kan deze actie beschouwd worden als een ultiem bewijs van de grote sociale moed waarover men bij Alma beschikt.

Barbecue

Om het geheel tot een goed einde te brengen zal de broodjesservice geoptimaliseerd worden. U begint met uw kring of vereniging om acht uur in de voormiddag te vergaderen. Om tien uur merkt u dat de vergadering tot laat in de nacht zal uitlopen. U wil dus geen tijd verliezen met één uitstap naar een Alma-vestiging. Geen nood: u e-mailt, faxt, telefoneert naar Alma en twee uur later bezorgt men u ter plekke een heerlijke broodjesmaaltijd. In het geval dat uw vergadering pas om acht uur 's avonds begint kunt u nog steeds terecht bij de splinternieuwe Alma-broodjesautomaten.

We hadden in Vlaanderen reeds een aantal cyberkafés. Alma is waarschijnlijk het eerste cyberrestaurant. Alles wat u wel en niet wilt weten over en van Alma is nu te vinden op het

Opening

vervolg van pag. 1

invulling van de democratiserings-idee, meer concreet het pleidooi voor een gelijke waardering van alle opleidingsvormen en beroepen.

Daarnaast werd aandacht gevraagd voor de schrijnende ondervertegenwoordiging van vrouwen in de hoogste rangen van de academische hiërarchie. Voordien hadden de assistenten hun speech al integraal aan dat onderwerp opgehangen.

Twee assistentes hielden in een even overtuigend als subtiel betoog het gebrek aan doorgroeikansen voor vrouwen en de verborgen diskriminatie aan de universiteit. De grafieken waarmee ze hun stellingen illustreerden, toonden feilloos aan dat bij elke trap hoger op de universitaire ladder er minder vrouwen vertegenwoordigd zijn. Op een totaal van 506 gewoon hoogleraren zijn er bijvoorbeeld slechts tien vrouwen te vinden, terwijl op het assistentniveau ongeveer de helft van het personeel uit vrouwen bestaat (43%). In het Gemeenschappelijk Buro (Gebu), dat de universiteit feitelijk leidt, zetelt er zelfs geen enkele vrouw. De sprekers vestigden hierbij de aandacht op de vrouwelijke, gelijkwaardige benadering van de werkelijkheid, die in de voornamelijk mannelijke academische wereld op veel onbegrip stuit.

Elitair

Aan het eind nam de rektor zelf het woord. Van rektor Oosterlinck was al geweten dat hij geen briljant redenaar is, in tegenstelling tot zijn voorganger. Oosterlinck bevestigde deze indruk en kwam ongewoon zenuwachtig voor de dag met veel versprekingen en taalfouten. In zijn speech situeerde de nieuwe rektor de plaats van de universiteit in de informatiemaatschappij. Hiermee speelde de hoogleraar in de

toegepaste wetenschappen zoals verwacht werd op eigen terrein. De rektor kwam uitgebreid terug op enkele van zijn stokpaardjes. Eens te meer vroeg hij een verhoging van de universiteitssubsidie binnen het onderwijsbudget en brak hij een lans voor het verbeteren van de relatie met de bedrijfs-wereld. Niet toevallig vermeldde hij daarbij telkens netjes het belang daarvan voor de humane wetenschappen, waar de nieuwe rektor het meeste weerwerk kreeg.

Waar het er echt op aankwam, bleef hij dan weer opvallend op de vlakte. Zo besteedde Oosterlinck enige woorden aan de democratisering van het onderwijs, die hij als "nog niet afgewerkt" beschouwt. Elders in zijn toespraak had de rektor het echter over de vorming van "de intelligentsia voor de informatiemaatschappij van de 21ste eeuw".

Verdraagzaam

SP-burgemeester Tobback zal wellicht ook wat ongemakkelijk op zijn klapzeteltje geschoven hebben bij Oosterlincks herhaalde oproep om weer aansluiting te zoeken met de "negentiende-eeuwse Belgische industriële traditie van technologisch leiderschap, maar met de nodige sociale correcties." De film 'Daens' in-dachtig lijken die correcties inderdaad geen overbodige luxe om het "welzijn voor iedereen" te garanderen.

Het wordt nu uitkijken hoe de nieuwe rektor zijn al bij al tamelijk liberale visie op universiteit en maatschappij in een concreet beleid zal vertalen. Het valt af te wachten of de kritiek op de al dan niet bedekte diskriminatie jegens vrouwen enerzijds en homoseksuelen anderzijds ter harte wordt genomen. De maatschappij ten goede hervormen begint immers bij een open en verdraagzaam bedrijfsklimaat.

Bart Eeckhout

Alma 1 bis.

(foto Nixon NBB)

internet (<http://www.alma.kuleuven.ac.be>): van menu's, over bereidingswijzen, tot zoekertjesmuur. Je kan er ook alle opmerkingen, vragen en meningen met betrekking tot Alma kwijt. Om de democratisering van het internetgebruik te bespoedigen zal Alma in al haar uitbatingen terminals plaatsen die gratis gebruikt kunnen worden door studenten. De eerste drie terminals staan reeds opgesteld in Alma 3. Het is nu wachten op het moment dat we via internet zelf onze maaltijden kunnen samenstellen. Voor computereeks is dat nu reeds mogelijk. Alma werkt immers met computergestuurde kookketels.

Voor de Heverleese studenten is er nog meer goed nieuws. Bij Alma 3 wil men ook het barbecuegebeuren democratiseren. Zo is er de eerste donderdag van het academiejaar weer

een reuze-barbecue in en rond Alma 3. De bezoekers van Alma 2 hoeven niet jaloers te worden, de Candle Light Dinners blijven daar een vaste gewoonte.

Vrijvloeit

Volgens de informatiebrochure van Alma is Free Flow "een buffetsysteem dat in tegenstelling tot het traditionele lijnbuffet de klanten toelaat direct te kiezen tussen verschillende buffetten en andere gemeenschappelijke faciliteiten zoals soep, salad bar en dranken". Het gaat dus om een aantal losstaande buffetten waar de studenten vrij tussen kunnen rondwarrelen en voedsel op hun plateau kunnen laden. Het idee van de free flow werd vooral ontwikkeld om het zelf opscheppen en combineren van "maal-

tijdcomponenten" mogelijk te maken.

In Alma 2 hebben ze al ervaring met de free flow. Door plaatsgebrek werd de grotere vrijheid van het systeem door de klanten echter eerder als een last ervaren. Gewapend met de ervaring in Alma 2 werd het free-flowconcept geoptimaliseerd en kreeg het nogmaals vorm, ditmaal in Alma 3 vanaf 25 september. Ook in de nieuwe Alma 1, die haar deuren opent op 15 april 1996, zal de free flow tot de basisuitrusting behoren. In de daaropvolgende zomervakantie zal Alma 2 een tijdje gesloten zijn zodat ook daar de geoptimaliseerde free flow geïmplementeerd kan worden en dat dan nog wel in combinatie met een totaal nieuw afruimsysteem. Dan mag u uw afval waarschijnlijk ook vrij laten vloeien.

Wim De Rop

Kringraad organiseert Mosaic-kongres Alle vierendertig goed

Van 13 tot 16 september vond in onze universiteitstad de General Meeting van Mosaic (Meeting of Students Aiming at the Integration of the Coimbra Group - je had het zelf zo mooi niet kunnen bedenken) plaats. Deze algemene vergadering komt twee maal per jaar samen in één van de universiteiten die behoren tot de zogenaamde Coimbra-groep. Coimbra werd opgestart in 1986 in Coimbra (Portugal) en verzamelt een aantal oude en uitgesproken traditionele universiteiten waaronder Oxford, Heidelberg, Leiden, Salamanca, Leuven. Mosaic is hiervan de studentenvereniging.

Mosaic heeft twee aktiedomeinen. Eerst en vooral wil zij de belangen van de universiteiten verdedigen binnen de Europese Unie (EU) en een volwaardig gesprekspartner zijn die doorweegt op het onderwijsbeleid binnen die unie. Op cultureel vlak wil ze de uitwisseling van studenten tussen deze prestigieuze instellingen bevorderen. De culturele diversiteit tussen de verschillende landen en universitaire tradities moet echter bewaard blijven.

Paraplu

De deelnemers aan het kongres werden door de universiteit ontvangen in de Senaatzaal, "waar tien jaar geleden de paus ontvangen was", zoals de rektor in zijn overduidelijk polyvalente speech wist te melden. De voorzitter van Kringraad hield een pleidooi waarin hij opkwam voor een lossere band tussen Coimbra en Mosaic en een grotere openheid naar andere organisaties toe.

Ondanks het feit dat de discussies tijdens de General Meeting nogal eens dreigden te verzanden in gepalaver over statuten, hebben de deelnemers toch niet stilgezeten. Zo werd er bijvoorbeeld beslist om de werktalen van Mosaic, nu Engels, uit te breiden om de werking doorzichtiger te maken naar de basis toe. Belangrijke documenten zouden zelfs vertaald worden in alle talen van de deelnemers. Tempus, een uitwisselingsproject met Oost-Europa werd geëvalueerd. Er was zelfs een Brusseldag georganiseerd en iedereen kreeg zo de mogelijkheid

kennis te maken met de Vlaamse regering, die hen een lunch aanbood, en met ambtenaren van de Europese commissie die zich bezig houden met EU-projecten als Socrates. Socrates is een paraplu-organisatie voor Erasmus, Comenius, een studentenuitwisselingsprogramma op nivo van de sekundaire scholen, en Lingua, dat taalvervolmakingskursussen organiseert voor leerkrachten.

Hoewel het elke keer weer moeilijk is om een gastuniversiteit te vinden die de organisatie van de General Meeting op zich wil nemen, werd dit keer de Leuvense Kringraad bereid gevonden het kongres te organiseren. Niet dat alle Kringraders zo entoesiast zijn over Mosaic. De organisatie van dit evenement betekent immers al snel een aanslag op hun toch al kleine budget. Gelukkig werd de universitaire overheid bereid gevonden om bij te springen in de oplappende kosten.

Toch stellen enkele mensen binnen de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie Loko zich vragen over het nut van dit internationale forum. De binnenlandse werking slorpt zelf al zoveel energie op en is moeilijk genoeg om op te volgen. Bovendien zijn de Vlaamse studenten, ook de Leuvense, via de Vereniging voor Vlaamse Studenten al internationaal vertegenwoordigd in het Youth Forum, de Europese jongerenorganisatie die erkend is door de EU. Maar deze vertegenwoordiging loopt niet altijd op wieljes. Ten eerste werkt VVS zelf niet optimaal: niet alle universiteiten zijn aangesloten en de werking laat het nogal eens

afweten. Youth Forum verenigt bovendien niet enkel (universiteit)studenten, maar is een overkoepeling van alle jongerenorganisaties. De stem van de studenten klinkt dus niet altijd even goed door en de belangen van de leden binnen die organisatie durven nogal eens uit elkaar lopen. Mosaic zou dus ideaal kunnen zijn. Het verzekert de studenten rechtstreekse toegang tot het internationaal EU-forum. De belangen van de leden die het vertegenwoordigt, zijn daarenboven min of meer gelijklopend. Maar... niet alle deelnemers lijken overtuigd en zijn bereid hier energie in te steken. Het is wel vreemd dat een organisatie als Loko — die representativiteit hoog in het vaandel voert — zich bij voorkeur wenst te associëren met het uiterst selekte clubje van Coimbra-universiteiten terwyl Youth Forum door zijn bredere basisvertegenwoordiging toch meer legitimiteit lijkt te hebben.

Ruif

Johan Bruyninckx, voormalig academical officer van Mosaic, en in die functie verantwoordelijk voor onderwijs in de brede zin van het woord, vindt dat leden van Mosaic zich nog te weinig bewust zijn van de financiële mogelijkheden die Mosaic biedt ten aanzien van de EU. Volgens hem ligt de oorzaak hiervan in communicatie- en taalproblemen. Als organisatie die erkend is door de EU kan Mosaic immers een beroep doen op financiële ondersteuning voor een aantal projecten die het organiseert. Zo kunnen de universiteiten die Mosaic summer schools organiseren en tevens behoren tot een taalminoriteit binnen een land, subsidies krijgen. Ook voor kongressen over Erasmus of Tempus heeft de EU budgetten uitgetrokken. Zelfs bezoeken aan Straatsburg in het kader van een kennismaking met de EU worden gesponsord. Of hoe de doorgaans toch al welgestelde student uit de Europese ruif mag mee-eten...

Annemie Deckx

Naar een numerus clausus in geneeskunde Van den Bossche wil 'centrale proef' voor eerste kan

Een maand geleden verheugde Jozef Van der Perre, de sekretaris-generaal van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir), zich tegenover De Morgen nog over het hoge aantal jongeren dat naar de universiteit gaat. Vlaams onderwijsminister Luc Van den Bossche (SP) gooide echter nauwelijks enkele weken nadien roet in het eten. De minister sprak zich op een gespreksavond van de Belgische Vereniging voor Medische Moraal en Ethiek uit voor een 'centrale proef' in de geneeskunde. Daarmee is het debat rond studentenbeperking in geneeskunde andermaal geopend.

Wat die proef precies zou inhouden, is niet duidelijk. Konkrete plannen zouden voornamelijk niet bestaan. Wel geeft de minister uitdrukkelijk de voorkeur aan een bekwaamheidsproef vóór de eerste kandidatuur. De organisatie daarvan zou op het niveau van de gewesten moeten gebeuren, en dus niet door de universitaire instellingen zelf. Daarenboven zou de objectiviteit van het testinstrument niet in het gedrang mogen komen en moeten de fakulteiten geneeskunde nauw betrokken worden bij de organisatie van die proef, aldus de minister.

De discussie rond studentenbeperking in geneeskunde stond vorig jaar ook al geruime tijd in de belangstelling. Toen lanceerden de ministers Demeester (CVP) en Van den Bossche een voorstel tot toelatingsexamen, allicht ook met de bedoeling om tot een beperking van het aantal geneeskundestudenten — en op langere termijn van het aantal artsen — te komen. Na een lange discussie sprak de Leuvense studentenoverkoepeling Loko zich toen ondubbelzinnig uit tegen studentenbeperkingen, ook in geneeskunde. Anderzijds vond het voorstel van de ministers wel bijval bij de artsen syndikaten, de geneeskunde-kringen en de meeste geneeskunde-fakulteiten. De verkiezingen naderden echter, waardoor één en ander voorlopig weer in de ijskast belandde.

Leeftijd

Een week na het oplaten van Van den Bossche's nieuwe proefballonnetje meldde De Standaard dat de Belgische Vereniging van Artsensyndikaten (BVAS), de twee grootste ziekenfondsen en de fakulteiten Geneeskunde nu ook verkennende stappen ondernemen hebben om samen een plan ter beperking van het aantal afgestudeerde artsen uit te werken. Daartoe zouden zij in de eerste plaats een reeks voorstellen van minister van Volksgezondheid Marcel Colla (SP) onder de loep genomen hebben. Colla is in hoofdzaak te vinden voor een vestigingswet, waardoor slechts een beperkt aantal afgestudeerden een praktijk als huisarts of specialist mogen uitoefenen. Het BVAS dringt erop aan dat de opleiding tot arts geherstructureerd wordt, waardoor meer studenten zich zouden gaan toeleggen op administratieve geneeskunde,

gezondheidseconomie en wetenschappelijk onderzoek.

Het BVAS stelt daarbij dat het aantal benodigde artsen per gemeenschap voor het jaar 2040 moet berekend worden. Aan de hand van dat getal dient een maximum aantal afgestudeerde artsen — nogmaals dus huisartsen en specialisten — per universiteit te worden vastgelegd. Dat zou betekenen dat in Vlaanderen per jaar ongeveer zeshonderd artsen afstuderen. Nu zijn er dat nog zo'n 1100. Minister Colla pleit er ook voor bezoek aan artsen boven een bepaalde leeftijd te ontraden. Dat dient dan te gebeuren door financiële druk.

Wortel

Professor Guy Mannaerts, kersverse voorzitter Biomedische Wetenschappen aan deze universiteit, benadrukte in een gesprek met Veto dat het hier slechts om een eerste verkennende gespreksronde ging, "in tegenstelling tot wat de pers liet uitschijnen." Volgens Mannaerts zijn wel degelijk maatregelen nodig. Hij wil minister Colla echter niet volledig volgen in zijn voorstellen. Ook een ingangsexamen is volgens hem niet haalbaar: "Men zou dan te zeer het aksent leggen op de voorkennis." Een proef na de eerste kandidatuur lijkt hem meer geschikt, maar hij wenst anderzijds toch "geen enkel voorstel a priori af te wijzen".

Aan De Morgen verklaarde de heer Roecx van het Algemeen Syndikaat van Geneesheren vorige week dat ook voor hen geen sprake kan zijn van een vestigingsbeperking. Roecx vond dat het niet kon studenten eerst zeven jaar te laten studeren en vervolgens een numerus fixus in te stellen. Al mag de intentie van toegangsbeperking door de medische wereld sterk bijgetreden worden, de konkrete voorstellen zoals die nu voorliggen, worden dat zeker niet even vanzelfsprekend.

Een probleem voor de universiteiten is dat een belangrijk deel van hun betoelaging per student berekend wordt. Zeker de geneeskundestudenten brengen aardig wat geld in het laatje. In een persmededeling verklaarde minister Van den Bossche in elk geval dat "een selectieve toegang tot universitaire opleidingen geen vermindering van de inkomsten van de

universiteiten tot gevolg kan hebben." De wortel voor de academische overheden hangt uit.

Trap

Het hele debat rond toegangsbeperking duikt de laatste jaren zoals bekend met de regelmaat van een klok weer op. De belangrijkste reden daarvoor zijn de kosten van de gezondheidszorg. Die zouden momenteel veel te hoog liggen. De federale regering voorziet in elk geval een besparing van negen miljard frank in de ziekteverzekering. Die besparingen zouden hoofdzakelijk de artsen en de geneesmiddelenindustrie moeten treffen. De klant zou buiten schot moeten blijven.

Mensentaal

De voorstanders van een studentenbeperking stellen dat het 'teveel' aan artsen drie negatieve gevolgen heeft op de gezondheidszorg: overconsumptie, voorschrijfgedrag tegen betaling en verlies aan kwaliteit, doordat artsen te weinig patiënten zouden hebben. Waarin voor- en tegenstanders elkaar wel tot op zekere hoogte kunnen vinden, is de noodzaak van verregaande maatregelen in de gezondheidszorg zelf. Zo vindt de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) dat de tijd rijp is voor echelonnering, akkreditering en fidelisering — in mensentaal respectievelijk een trapsgewijze toegang tot de gezondheidszorg, het financieel straffen van artsen die niet aan bepaalde kwaliteitsmaatstaven voldoen en het bevorderen van een sterkere binding tussen patiënt en arts. Alhoewel men wat studentenbeperking betreft lijnrecht tegenover elkaar staat, treedt Loko hier dus wel de geneeskunde-kring Medica bij.

Elitair

Loko wil ook "een verplichte pensioenering voor artsen. Meer dan tien procent van de artsen met een klinische praktijk is ouder dan vijftenzestig." Daarbij hoort ook een herdenking van de opleiding tot arts, met name een verbreding van de opleiding — vooral in de kandidaturen — en het opvoeren van het aantal praktijken. Een regelmatige bijscholing na de opleiding is verder geen overbodige luxe.

De argumenten van de voorstanders van een studentenbeperking worden door Loko bestreden in een persmededeling. Zo stelt de studentenoverkoepeling dat nog nooit een rechtstreeks verband is aangetoond tussen het aantal artsen en de stijgende kosten in de gezondheidszorg. Bovendien is het "quasi onmogelijk een optimaal aantal artsen met zekerheid voorop te stellen", ondermeer

Medica voorstander van een studentenbeperking

Het is al lang geen geheim meer dat de geneeskunde-kringen van Leuven, Gent, Antwerpen en Kortrijk wel te vinden zijn voor een studentenbeperkende maatregel in hun richting. Medica bijvoorbeeld, de kring van geneeskundestudenten aan de KU Leuven, is van mening dat het principe van de vrije studiekeuze en de democratisering van het onderwijs in dit geval de kwaliteit van de gezondheidszorg in het gedrang brengt. Niettemin is ook voor de geneeskunde-kringen een studentenbeperking niet onvoorwaardelijk bespreekbaar. Die kan enkel kaderen in een (gelijktijdige) totale herstructurering van de gehele gezondheidszorg.

De manier waarop een toelatingsbeperking het best wordt doorgevoerd dient volgens de voornoemde kringen met de verschillende betrokken instanties besproken te worden, en dus ook met de studenten. Meer precies met de geneeskundestudenten: "Wij zijn immers goed geplaatst om de haalbaarheid en de voor- en nadelen van de verschillende mogelijkheden in te schatten." De normale weg is wel dat de studentenoverkoepelingen via een getrapte structuur hun vertegenwoordigers delegeren. Zowel de Leuvense overkoepeling (Loko) als de Vlaamse (VVS) verschillen op dit punt echter behoorlijk grondig van mening met de geneeskunde-kringen.

Aangezien bijkomende drempels vooral nadelige gevolgen hebben voor studenten uit de lagere sociale klassen, zal men volgens Medica de voorkeur moeten geven aan het voorstel dat dit negatieve effect zo fel mogelijk wegwerkt: "een selectie gebaseerd op objectieve en democratische criteria". Onlangs hebben Medica en haar Gentse tegenhanger VGK zich gezamenlijk gebogen over een meer konkrete invulling van een selectie in hun studierichting. De twee kringen pleiten voor een proef vóór de eerste kan, zonder numerus clausus of fixus. De proef zou moeten bestaan uit een verpleegstage en een "objectieverbaar" examen. De stage van tachtig uren mag enkel dienen om de kandidaat eerstejaarsstudenten te testen op hun motivatie: "Aan deze verpleegstage mag geen kwotering opgelegd worden. Wel moet een attest van motivatie worden opgemaakt waarin de stagemeester de algemene indruk weergeeft met een oordeel: gemotiveerd of niet gemotiveerd."

Naast deze 'objectievere' stagebeoordeling dient er dus ook een examen te worden afgelegd. Welke "strikt afgebakende topics" dat zal behandelen, willen de kringen nog bespreken. In dat verband wordt al een enquête voorbereid. "De inhoud en moeilijkheidsgraad van het examen moeten van die aard zijn dat zelfs de middelbare scholieren, die een minimumprogramma aan wetenschappen volgden, geen voorbereidend jaar nodig hebben." De te kennen stof zal tevens opgenomen moeten worden in een syllabus. De beide kringen pleiten ervoor dat het examen op nationaal niveau georganiseerd zou worden. Dat is dan ook zowat het enige punt waarop de beide kringen tegen het nog zeer summiere voorstel van de onderwijsminister ingaan.

(ThL)

door de vrij onvoorspelbare evolutie van de behoeften in de gezondheidszorg. Een eventueel gebrek aan praktijkervaring is volgens Loko veel beter op te vangen door de reeds genoemde bijscholing. Voorschrijfgedrag tegen betaling kan vermeden worden door een meer forfaitaire betoelaging van artsen.

De Leuvense studentenbeweging stelt ook nog dat de roep voor studentenbeperking vaak veeleer is ingegeven door een drang om "het vroegere elitaire imago van de arts te herstellen." De angst dat een studentenbeperking in geneeskunde als precedent zal dienen, is allicht ook niet ongegrond. De voorstellen van vorig jaar omvatten bijvoorbeeld ook de studies tandheelkunde en kinesiterapie.

Loko pleit verder ook nog voor een

herwaardering van de PMS-centra. Dat betekent op zich wel een meerkost, maar "wij geloven dat een goede oriëntering de mislukkingen en dus de uitgaven zal verminderen." De lokale PMS-centra zouden ook oriënteringsproeven kunnen organiseren. Loko legt er wel de nadruk op dat die tests "verplicht, niet-bindend en richtingsgeoriënteerd" dienen zijn — anders gezegd: het mag geen verdoken toelatingsproef worden. Bovendien moeten ze kaderen "in een algemene en persoonlijke totaalbegeleiding op het einde van het middelbaar onderwijs." Kort gezegd: de Leuvense studentenbeweging blijft zich kanten elke vorm van studentenbeperking, in alle richtingen.

Thierry Laenen

New FITNESS CENTER Leuven
Diestsestraat 133, Leuven, Tel. 016/236565

**2+3+4
OKTOBER STUDENTENDAGEN**

* GRATIS initiatie FITNESS
op afspraak t.s. 14-18u

* GRATIS deelname GROEPSLESSEN

**SPECIALE
KORTINGEN
VOOR
STUDENTEN!**

Open : wekdagen 10u tot 23u, zaterdag 10u tot 18u

Parking via St. Maartensstraat (plein achter winkelgalerij)

KOM EENS LANGS VOOR INFO EN UURROOSTER !

Studenten Café

De Rector

Oude Markt 4
Tel : 20.06.38

Ambiance - D.J.

Vraag Onze Speciale Voorwaarden voor

Spaghetti-Avonden en Vaten

Zaal voor vergaderingen of feesten
tot 40 pers.

terclavers
UW KOMPLETE DRANKSERVICE

ANNO 1366
STELLA ARTOIS

Een lekkere Spaghetti + pint of glas
Rode Wijn voor 200 BEF

Tegen afgifte van het Rector mannetje

Geldig tot 31/10/95

Openingsweek Stuc, Klapstuk en Kultuurraad

Met hun openingsweek bouwen Stuc, Kultuurraad (Kura) en Klapstuk stilaan een nieuw traditietje uit. Oorspronkelijk begonnen met een beschaafde rondleiding voor de eerstekenners en enkele publiekslokken zoals een terrasfilm of een gratis teatervoorstelling, pakken de zusterorganisaties nu al voor de tweede keer uit met een week boordevol boeiende manifestaties die je alleen de moeite van de verplaatsing kosten. Met wat geluk ben je maandagavond al gaan kijken naar het unieke en bovendien kosteloze konsert van cellokunstenaar Tom Cora die zich verenigde in het projekt Roof met zijn vrienden-muzikanten Luc

Klaassen (de bassist van The Ex, de legendarische Nederlandse folkpunkers waarmee Cora al enkele cd's opnam) en drummer-perkussionist Michael Vatcher.

Geen nood als je de eksploten van dit trio gemist zou hebben, want ook de rest van de week ziet er gevarieerd en veelbelovend uit. Er zal zelfs gesjeekt mogen worden in de Stucbar. Daar zal de Belgische DJ Stan Lauwers uw been- en buikspieren teisteren op een world-trance-ambient-dubgebeuren. Dit ligt in de lijn van de voorafgaande voorstelling van Tg Stan, die de jungle-versie van hun 'The Answering Machine' zullen brengen. Alles daarover in het onderstaande kadertje.

Deze katern vertelt u verder alles over de andere festiviteiten die uw eerste week in Leuven draaglijk zullen maken. Uw oor zal de voorkennis die u hier opdoet rond de fluwelen klanken van Jaune Toujours en de Nederlandse DJ DCS & E-Life ten zeerste appreciëren. Uw oog zal na het artikel over Alison Murray zeker niet te vermoed zijn om daarna ook naar haar videowerk te gaan kijken. En mocht u desondanks deze week toch niet weten wat te doen, mogen wij u graag een dagje vrijwilligerswerk aanbevelen in de zoo van Planckendael.

(be/jj)

Jaune Toujours en Dope Syndicate- Dj's: Kultuurraadhappening in twee delen *Het Gele Gevaar*

Wellicht krijg je deze Veto pas te pakken op woensdag. Dat is jammer want zo kunnen we je niet op tijd berichten over de twee eerste dagen van de Openingsweek van Stuc, Kultuurraad en Klapstuk, waarop enkele spannende konsertjes gepland staan. Niet dat we ze op dit moment al gezien hebben maar toch kunnen we je met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid meedelen dat het de moeite waard loonde. Als de cello van Tom Cora niet ergens in Brussel-Zuid zoek geraakt is, dan kon je de man zijn ding — grootstedse avantgarde punkbluesjazz, als dat je enigszins vooruit helpt — zien doen op maandag samen met zijn kompanen van Roof. Ook op dinsdag is het goed prijs met eerst Jaune Toujours en daarna de dj's DCS en E-Life van de Nederlandse Dope Syndicate.

Wie een rode draad zoekt doorheen de programmatie van de Openingsweek, vindt die wellicht in het ruime muziek-aanbod dat verspreid ligt over de vijfdaagse. Muziek, of toch de muziek die nu in het Stuc wordt gebracht, wordt terecht beschouwd als één van de meest evidente uitingen van de jongerenkultuur waarmee de nieuwe beleidsploeg in de Van Evenstraat (weer) aansluiting zoekt. Geen enkele kultuuruiting heeft de leefwereld van de jongeren de afgelopen decennia zo beheerst als de populaire muziek in zijn vele varianten. Toch zullen het niet John Scatman en Technohead zijn die de toon bepalen. En wie wil crowdsurfen vanop de toeg in de Stucbar, doet dat vooralsnog op eigen risico en nog het liefst helemaal niet.

Toevallig

Voor audiovisueel spektakel op het podium zorgen de artiesten zelf wel. Wie zich verwacht aan een doordeweeks optreden komt op dinsdag alleszins bedrogen uit. Naast muziek wordt er dan immers met film- en videoprojekties gewerkt. Verantwoordelijk daarvoor zijn Koen Roggen en Kristof Stubbers, twee jonge videokunstenaren die vanuit hun studies experimentele film aan het St-Lucasinstituut in Brussel een gevecht aangaan met de pellicule. Vertrekend vanuit een samenraapsel van eigen beelden en toevallig gevonden materiaal — liefhebbers van oude documentaires over de harde boerenstiel in de Zuiderkempen worden naar hartelust verwend — verkennen zij de mogelijkheden van de filmprojektie. In hun experimenten — onder andere met dooreengeweven beelden, waarbij wordt gewerkt met projektoren van verschillende intensiteit en diverse filmformaten — onderzoeken zij naar eigen zeggen hoe film en projektie performance en improvisatie worden.

Filmasten

Geen experiment is hun te gek. Nu eens maken zij als kleine kinderen in het donker figuurtjes met de hand voor de lens, dan weer manipuleren zij de pellicule met chemikalieren. De beeldband is hun basis waarop zij zich uitleven door te rotzooien met de projektiesnelheid, het ombouwen van de projektoren of het door elkaar gebruiken van een hoop lenzen en kleurenfilters. Echt vernieuwend klinkt het allemaal niet en dat is het eigenlijk

ook niet. Wie een beetje thuis is in de artistieke avantgarde van de laatste decennia, zal zich bij het bekijken van de act wellicht losse flarden Warhol en Velvet Underground voor de geest halen. Ook het procedee waarbij vanuit improvisatie en associatie een kollage van toevallige, momentane kunst tot stand komt is al wel eens eerder vertoond.

Posse

Originaliteit is echter niet de eerste betrachting bij dit projekt. Zoals bleek op de Gentse Feesten toen de twee 'filmasten' voor het eerst met Jaune Toujours aan de slag gingen, werkt de combinatie muziek-film hoe dan ook erg aanstekelijk, vooral op de momenten dat de interactie tussen podium en projektiezaal optimaal verloopt en de improvisatie met vooraf geselecteerde beelden dus is gelukt. Een nummer als 'The Long Road' — met de tipische 'wide open road'-beelden — levert daar een prachtig voorbeeld van. Die interactie wordt ook nog eens versterkt doordat ook de musici vanop het podium een projektor kunnen bedienen.

Dub

Zeker is alleszins dat de muziek van Jaune Toujours wint bij het filmspektakel. Wie de groep, die wel vaker op een Leuvense konsertpodium te vinden is, al eens aan de slag zag, herinnert zich allicht de ongedwongen sfeer van de optredens die zwemen naar folk maar ook aan een café chantant doen denken. Vergelijkingen met Les Nègresses Vertes hoorden de groepleden al een keertje teveel, maar ze zijn terecht. Stilaan heeft de band zich echter losgemaakt van zijn grote Franse voorbeeld en zijn de muzikanten op eigen kracht naar de roots van het zigeunerlied doorgestoten, van waaruit ze zowel de tristesse als het kermisplezier meebrachten. Het is vooral die wat meer donkere en melancholische kant die nu sterker uit de verf komt.

Tegelijk laat Jaune Toujours de vernieuwing toe in zijn muziek. Als akoestische house nog niet was uitgevonden, dan had Jaune Toujours het wel gedaan en wie goed luistert, vangt hier en daar ook een dubritme op. En dat allemaal in het Nederlands, alstublieft.

Zo niet de rappers DJ DCS en E-Life van de Nederlandse crew Dope Syn-

dicate. Zij werken voor de eerste keer samen met het duo Roggen-Stubbers en het is nog maar de vraag of de confrontatie van hun pure hiphop met het filmmateriaal zal werken. Het feit dat de twee rappers, die in Nederland aan de top staan en ook daarbuiten fel gewaardeerd worden, hun nek willen uitsteken voor dit eksperiment getuigt van lef. Want hun underground-beats en kurkdroge rapstijl lijkt eerder thuis te horen in de hitte van een club dan in een teaterzaal. Maar ook al is het niet de bedoeling dat er meteen een old school hiphopfuif losbarst, toch zal de posse van Dope Syndicate, die de rappers in hun spoor meevoeren, voor de nodige sfeer zorgen in het tweede deel van de Kultuurraadhappening.

Dope Syndicate is trouwens nauw verbonden met België's hiphophoop Rhyme Cut Core via het Belgische label Fried Chicken Productions. En die bende is geen onbekende in het Stuc want hun scratcher DJ Grazhoppa maakt deel uit van het Klapstukmuziekensemble Fear No Fall, en legde okkasideel al eens een plaatje op de draaitafel op de Stucfuiven en -fees-

'The Answering Machine' in jungle version

De eer om het nieuwe teaterseizoen te openen, is te beurt gevallen aan toneelgroep Stan. Woensdagavond brengt Frank Verduyven — wereldberoemd als de kontaktgestoorde knuffelbeer uit de suksesfilm Manneken Pis — de monoloog 'The Answering Machine'. Continuïteit verzekerd in het Stuc, want de monoloog was ook de seizoenafsluiter op de einddag in juni dit jaar. Geen paniek echter, het gaat deze week om de 'jungle version' van de monoloog. Een woord uitleg.

'The Answering Machine' kwam tot stand in een koproduktie met het Bergen Internationaal Theater uit Noorwegen. De tekst is afkomstig van de jonge Noorse schrijver Finn Iunker, en wordt in het Engels opgevoerd. Het doorbreken van grenzen, ook van taalgrenzen, is iets waar Stan de laatste tijd wel vaker voor te vinden is. Vooral het afgelopen seizoen is Stan meer en meer de internationale toer opgegaan. Ze zijn vaak te gast in Duitsland, toerden door Engeland met 'Earnest' van Oscar Wilde en speelden een Franse versie van 'JDX — a public enemy' in Frankrijk en Wallonië. Beide laatste stukken passeerden in een recent verleden eveneens in het Stuc.

De tekst van 'the Answering Machine' bestaat voornamelijk uit niet-afgewerkte zinnen, onderbrekingen en tussenwerpsels. "Het is alsof er een bom op gevallen is, die alle zinnen uit mekaar heeft doen spatten," om het met de woorden van Verduyven zelf te zeggen. Teater dat heel dicht in de buurt van de rap komt. Een heel belangrijke rol van de ritmiek dus, zeker nu het om een jungleversie gaat. Wie een idee wil krijgen van de voorstelling stelt zich daar best een rapoptreden bij voor. Alleen is de rapper, zwetend en

zwoegend om zijn rhymes juist te zetten en zo het publiek op de hand te krijgen, dit keer een acteur.

Teater als rap betekent natuurlijk niet dat het stuk nergens over gaat, integendeel. Alleen is alles te overweldigend en versplinterd om goed te beseffen wat er juist gezegd wordt. Het meest geschikte woord voor een beschrijving komt uit de tekst zelf: *undecidability*. De acteur zelf heeft het over een "gezoem dat wij allemaal kennen, omdat het alomtegenwoordig is in onze 'global village': de CNN-kultuur, de zap-kultuur, dezelfde woorden, zinnen en merken die overal en altijd terugkomen." De passiviteit van de flitsende wereld wordt ontkracht door de snelheid van de taal.

De eerste versie van de monoloog oogstte in de pers in elk geval veel lof, vooral door de sobere en tegelijk indringende vertolking. Verduyven balanceerde tussen ingehoudenheid en scherpe uitval. Voor de jungleversie is de eigenlijke performance van de acteur sterk ingekort, terwijl de tekst hetzelfde is gebleven. Een meer eksplisieve voorstelling dus, die door Verduyven wordt ingeleid met rapmuziek en stukjes van documentaires over bijvoorbeeld de Black Panther Movement of Malcolm X. Dit moet het geheel de spankracht geven van de militante films van Spike Lee of de zelfbewuste hiphop van Public Enemy of Niggaz Wid Attitude.

Hetzelfde gebeurt nogmaals na de monoloog, waarmee de feilloze overgang verzekerd is naar de World-Trance-Ambient-Dub die direkt na de voorstelling de Stucbar zal doen springen. Het wordt een grenzeloze avond.

(hd)

Jaune Toujours: The Movie.

(foto: Karel De Weerd)

ten. Het zou niemand verbazen, mocht Grazhoppa zich ook dinsdagavond naar het Stucpodium begeven. L.A. South Central zal dus voor één keer dichtbij de Dije liggen. Als daar maar geen Kulturkampf van komt.

Bart Eeckhout

Gratis Kultuurraadhappening in twee delen op dinsdagavond in het Stuc

Literatuur en media

De Universitaire Werkgroep Literatuur en Media (Wel) zorgt al vijftien jaar voor professionele opleiding van auteurs, journalisten en mediadeskundigen. Vanaf donderdag 12 oktober om 20.00 u gaat opnieuw de jaarkursus 'Kreatief Schrijven' (literaire genres, geschreven pers en andere media) door. Gedurende zesentwintig wekelijkse donderdagavonden komt u samen op de eerste verdieping van de Bibliotheek Sociale Wetenschappen (Van Evenstraat 2d), opnieuw van 20.00 tot 22.30 u. Fred Boenders, Jos Bouveroux (beiden BRIN), Robbe De Hert, Hans Devroe, Paul Koeck (VTM), Dirk Tieleman en een aantal gast-auteurs verleenden hun medewerking. Om mee te doen moet u het vrij aardige bedrag van 7.500 frank op tafel leggen. Als u desondanks toch nog zin heeft, kan u voor meer informatie terecht op het nummer 22.93.24. Bij Hänsel.

Griepvaccinatie

Met een inenting kan je je relatief goed beschermen tegen griep. De vaccinatie geeft een bescherming bij tachtig procent van de ingeënte personen. Aangezien het griepvirus zich in een studentengemeenschap heel vlug kan verspreiden, vindt het Medisch Centrum voor Studenten het belangrijk elk jaar opnieuw de mogelijkheid tot vaccinatie aan te bieden.

Dit jaar worden de vaccinaties georganiseerd op dinsdag 24, woensdag 25 en donderdag 26 oktober, telkens van 12.00 tot 13.00 u en van 18.00 tot 19.00 u. De inschrijvingsformulieren worden verspreid via de jaarverantwoordelijken. Ook op het centrum zelf kunnen formulieren worden ingevuld.

Voor een goede organisatie van deze vaccinatie moeten de inschrijvingsformulieren ten laatste op 20 oktober op het centrum binnengebracht worden. Voor meer informatie kan je terecht bij het Medisch Centrum voor Studenten, Van Dalecollege, Naamsestraat 80, of telefonisch: 32.44.20.

Nieuwe Stucleiding wil kunstencentrum met internationale uitstraling

“Als de Vlaamse overheid een cultureel centrum louter voor studenten wilde, had ze onze subsidies wel aan de KU Leuven gegeven.”

Zowat elke instantie die iets te zeggen heeft in Leuven en in de wereld veranderde het afgelopen seizoen van baasje. In de Universiteitshallen schuift de nieuwe rektor nog wat onwennig op zijn bureostoel, terwijl in Brakel een zekere De Croo Herman in het Frans droomt van regeringsdeelname. Ook in de 's Meiersstraat 5 lopen veel nieuwe gezichten rond, de één al wat meer overtuigd dan de ander van het nut van een overkoepelende studentenbeweging. Het Leuvense kunstencentrum Stuc, nooit te beroerd om een trend vroegtijds te anticiperen, kon niet achterblijven en stelde een nieuwe bewindsploeg aan.

Vanaf dit seizoen zal het er anders toegegaan in het Stuc. Dat hopen althans Herman Asselberghs, Barbara Van Lindt en Rony Vissers, die sinds kort samen het artistieke beleid bepalen. Hun eerste beleidsdaad bestond erin de muurtjes tussen de verschillende kunsttakken in de programmatie te slopen. Een Stucseizoen is dan ook niet langer ingedeeld volgens de kalendermaanden, maar in breed thematische blokken, waarin de dans-, film- en teatervoorstellingen meer op elkaar betrokken zullen zijn. Bovendien is er in het Stuc ook weer plaats voor moderne muziek en maatschappelijke discussie. Een ambitieus plan, opgetrokken rond de drie peilers 'Atelierwerking, programmatie en onderzoek & ontwikkeling' (zie kader 'De drie wegen van hoop').

Herman Asselberghs (dramaturg): «Het Atelier moet je niet opvatten als een lokatie, maar eerder als een soort werkklimaat, dat het Stuc voortaan zal aanbieden aan een kleine groep van kunstenaars. Die worden door ons geselecteerd, en die kunnen hier dan gedurende een welbepaalde pe-

riode hun ideeën uitwerken en aanscherpen zonder dat zij daarbij de druk voelen van productie. Als je tegenwoordig een video maakt, en die heeft wat succes, dan wordt je gevraagd op een aantal internationale festivals. Je carrière is dan gelanseerd en uiteindelijk kom je nog weinig tot het nadenken over je eigen ideeën. Wij willen met het Atelier de rust die daarvoor nodig is aanbieden aan de kunstenaar.»

«Dat kan je niet doen door die mensen zomaar hier in een kamertje te zetten, en daarom wordt er door het Stuc een serieuze begeleiding uitgedacht. Er is inhoudelijke begeleiding door onze artistieke ploeg, maar ook van buitenaf, door andere kunstenaars die wij uitnodigen. De ateliergasten kunnen dan met hen in dialoog treden.»

Kapitalisme

Veto: Het Atelier heeft tot nu toe weinig resultaat behaald: over Tristero waren de meningen verdeeld, de Roovers was een mislukking. Werkt die idee dan wel?

“Meer volk over de vloer.”

(foto Philip De Keyser)

Asselberghs: «Het Atelier is ontstaan als een reactie van het Stuc op de produktiedwang die bestond in de theaterwereld. Maar zo iets is niet eenvoudig, en je moet van je eigen fouten leren. Het klimaat, zoals ik dat daarnet geschetst heb, was vorig jaar niet van in het begin aanwezig. Als je een teatergroep in huis haalt, heeft die een eigen dynamiek. Er is eerder een dialoog tussen de leden van het gezelschap dan met mensen van buitenaf. Die twee jaar Atelier zijn voor ons geen mislukking geweest, maar een leerles. We hebben nu geleerd dat het makkelijker is om met één individu een engagement aan te gaan.»

Rony Vissers (media en muziek): «Twee jaar geleden was het Atelier nog meer een alternatieve produktievorm. We hadden voordien al projecten opgestart met teatermakers voor één produkt, en we wilden een engagement voor een langere tijd aangaan. Wat de Roovers en Tristero hier gedaan hebben was op een alternatieve wijze produkties leveren. Daar hadden we gemengde gevoelens over, want op die manier neem je de druk niet weg. Nu ligt de klemtoon meer op onderzoek.»

Veto: Wie resideert er dit jaar in het Atelier?

Asselberghs: «We hebben bewust voor kleinschaligheid gekozen. Voorlopig huist er nog altijd de sineaste Ciska Lambrechts, die er al een tijdje is, met twee nieuwe projecten. Ze heeft vorig jaar al een tussentijdse presentatie gegeven van het projekt 'L'en-nui', een dubbelschermprojectie, en daar werkt ze nu aan voort. Er is verder een nieuw projekt rond 'Pelléas et Mélisande' van Maurice Maeterlinck. Een tweede gast is Johan Grimont, gereputeerd videomaker, die al een verleden achter de rug heeft in soortgelijke werkklimaten. Ten derde is er Bart Meuleman, teaterschrijver, criticus, journalist en publicist. Hij start hier een projekt op rond kapitalisme. Een soort 'levend tijdschrift', noemt hij dat, bestaande uit een aantal live-uitzendingen na mekaar die hij gaat presenteren. Ten vierde is er ook nog Patrick Jordens, die vorig jaar met zijn gezelschap Klein & Wagner 'Come and See More Glass' heeft gebracht. Maar hier hebben we dus weer een groep met een eigen dynamiek en dat is niet echt de bedoeling.»

Pervers

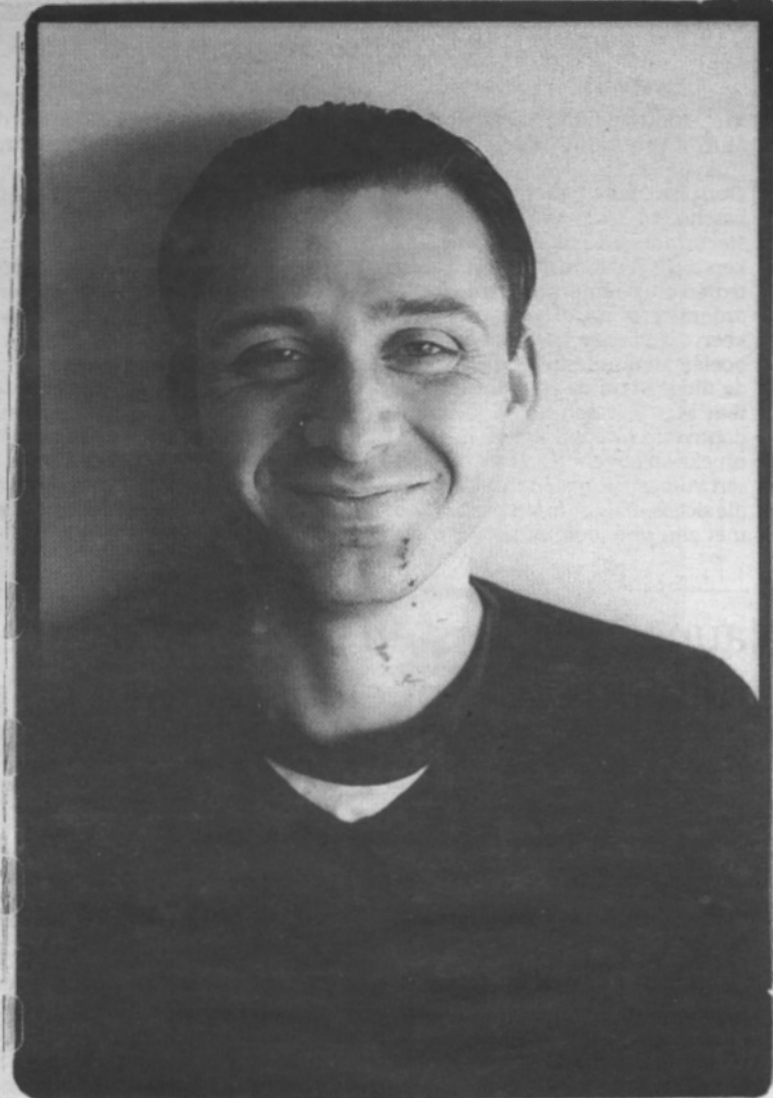
Veto: Komt het er dan eigenlijk niet op neer dat jullie het gegeven kunst hebben willen uitbreiden van de voorstelling als afgewerkt produkt naar het hele discours errond?

Vissers: «Het is niet zozeer het discours dat nu centraal staat in onze kunst-opvatting. Het gaat om een herdefiniëring van de creatie, waarbij het experiment belangrijk wordt.»

Asselberghs: «Maar dan wel het experiment in de goede zin van het woord. Wij doelen niet op experimenteren in de betekenis van: "doe maar op en we zien wel." Experiment betekent voor ons vooral onderzoek en zelfreflectie.»

Veto: Dus toch meer plaats voor reflectie.

Barbara Van Lindt (podiumkunsten): «In het hedendaagse kunstlandschap is er in elke discipline blijkbaar weinig ruimte voor een moment van nadenken. Het publiek is gewoon geraakt aan een stroom van voorstellingen, de programmatores zijn gewoon geraakt aan een ongelooflijk aanbod aan afgewerkte produkten die ze alleen maar moeten presenteren. Dat brengt een enorme druk op de

“De kloof tussen elitair en populair verkleinen.” (foto Philip De Keyser)

kunstenaar met zich om dat bepaald soort produkt op de markt te brengen. Er is met andere woorden een perverse spiraal van vraag en aanbod. Die willen wij doorbreken.

Veto: Beperkt het verplichte langetermijndenken in termen van vierjarenplannen jullie mogelijkheden in die zin niet te fel?

Vissers: «De subsidieregeling stimuleert inderdaad die negatieve beweging. Als je nu subsidies voor een filmprojekt wil krijgen, dan moet je een uitgebreid scenario kunnen voorleggen met alles erop en eraan. Dat laat eigenlijk maar één manier van filmmaken toe, hoewel er in feite veel meer zijn. Ik denk niet dat Godard vaak van een afgelijnd scenario ver-

Veto: De programmatie blijft uiteraard ook een peiler van jullie werking.

Van Lindt: «De programmatie is het visitekaartje van de Stucwerking. Dat neemt niet weg dat er ook hier een aantal belangrijke wijzigingen zijn. Vooreerst willen we op zoek gaan naar een synergie tussen de verschillende disciplines. Tot nu toe stonden de verschillende onderdelen min of meer los van elkaar. Het is de bedoeling die nu meer op elkaar afstemmen. Ook onze interne werking is in die zin aangepast. De kalender wordt nu opgesteld in onderling overleg. We zijn afgestapt van het werken met telkens één zelfstandige programmator per discipline. De nevenschikking van verschillende disciplines moet een meerwaarde kunnen opleveren, zij het door confrontatie, zij het door inhoudelijke overeenkomsten.»

«Eigenlijk zou de programmatie het orgelpunt moeten zijn van de verschillende werkingen binnen dit huis. We spreken de Ateliergasten daar ook expliciet op aan. Als zij willen samenwerken met gasten uit binnen- en buitenland, dan kan dat voor ons een reden zijn om die kunstenaars op te nemen in ons programma. We willen af van de supermarktprogrammatie, waarbij elke dag van het jaar opgevuld wordt met losstaande activiteiten, waarin iedereen vrijblijvend zijn gading zoekt.»

Tafel

«Konkreet gaan we niet meer de hele kalender van oktober tot mei opvullen, maar gaan we in die periode verschillende programma's samen-

«Als je ervoor kiest om kunst te brengen, kies je ervoor om Jacques Vermeire niet te brengen.»

trokken is bij het maken van zijn films.»

«Het gaat ons niet zozeer om de autonomie ten opzichte van de overheid op zich. Door te werken zoals we dat nu van plan zijn, willen we alleen maar een signaal geven aan de autoriteiten dat de huidige subsidieregeling nefast is voor de kunsten en hen stimuleren om het anders aan te pakken.»

Stuc verhuist naar Arenberg

Reeds in juni besliste het Gemeenschappelijk Buro (Gebu) van de KU Leuven om aan het kunstencentrum Stuc het zakelijk recht toe te kennen op een groot deel van het Arenberginstituut (Naamsestraat 96). Dat was een grote doorbraak in het al jaren aanslepende dossier van de Stucinfrastructuur. Het Stuc, dat nu zijn hoofdkwartier heeft in de Van Evenstraat, klaagt allang en terecht over plaatsgebrek en de noodgedwongen verspreide ligging van haar infrastructuur. Eerder kwam het dossier in beweging toen zowel de politieke als academische overheid zich uitspraken voor een kunstencentrum met internationale uitstraling en daaraan aangepaste faciliteiten. Het Arenberginstituut blijkt als lokatie ideaal geschikt om de globale Stucwerking — inclusief

Klapstuk en Kultuurraad — te centraliseren. Op dit moment huist ondermeer Radio Scorpio in het gebouw.

De verhuis naar Arenberg zou ook goed nieuws kunnen zijn voor de studenten. In het nieuwe kompleks zou immers ook plaats zijn voor culturele activiteiten van studenten. Het is naar eigen zeggen expliciet de bedoeling van de Stucleiding — en van Kultuurraad — om het Arenberginstituut uit te bouwen tot één groot kunstencentrum, waarbij de ruimte die nu buiten het zakelijk recht valt zou kunnen gebruikt worden voor die activiteiten. Voorlopig is het immers voor studenten niet mogelijk om een zaal in het Stuc af te huren voor eigen activiteiten.

(be)

"Kunst is nu eenmaal elitair."

(foto Philip De Keyser)

stellen waaruit enkele thematische lijnen naar voor zouden moeten komen. Zo zal er na Klapstuk niets te zien zijn in het Stuc tot 5 november, wanneer het eerste blok begint dat eindigt op 24 november enzoverder. Naast de gebruikelijke programmatie van video, dans, film en theater zullen heel expliciet debatten en lezingen — gecentraliseerd rond de term 'gesproken woord' — en ook een muzikaal luik in die bundeling van activiteiten betrokken worden. Maar het is niet zo dat we zelf een thema gaan vooropstellen waarin dan alles maar moet passen. We zien dat eerder als een tentoonstelling waarin een aantal kunstwerken samen staan die wel iets over elkaar kunnen zeggen maar die elk een intrinsieke waarde hebben.»

Veto: *Is het praktisch haalbaar om als kunstencentrum los van de kalender te werken. Jullie zijn toch gebonden aan hetgeen op een bepaald moment voor handen is.*

Vissers: «Dat hoeft geen probleem te zijn. Het beste voorbeeld daarvan is Klapstuk. Op een gegeven ogenblik springen daar enkele thema's uit. Maar het is niet zo dat de programmatoren eerst aan tafel zijn gaan zitten om te zien waarover ze eens een festival gaan maken.»

Van Lindt: «We vertrekken altijd van wat zich aandient. Maar het is wel de bedoeling om daar weldoordacht en dus selectiever mee om te gaan.»

Drempel

Veto: *Een veel gehoorde kritiek is dat het Stuc te eenzijdig programmeert, dat bijvoorbeeld de theaterprogrammatie beperkt blijft tot vier keer Stan en drie keer Discordia, om het wat overdreven te stellen. Dat zou zo verholpen kunnen worden.*

Van Lindt: «Het Stuc is een kunstencentrum en geen cultureel centrum. Onze opdracht is dan ook totaal anders. Een cultureel centrum moet een aanbod voorzien waarin alle lagen van de bevolking zich kunnen terugvinden. Het Stuc kiest voor kunstenaars en tracht daar een publiek voor te vinden. Het feit dat wij slechts een bepaald segment van het teateraanbod brengen heeft daar alles mee te maken.»

Vissers: «Je moet dat overigens erg relativeren. Zo beperkt is ons aanbod toch niet dat je het kan herleiden tot enkele kunstenaars. Neem bijvoorbeeld de filmprogrammatie. Daarin vind je toch verscheidene aspecten terug. Het is redelijk uitzonderlijk dat in één filmprogramma plaats is voor alles van een Schwarzeneggerfilm over experimentele film tot documentai-

re. Bij ons gebeurt dat geregeld.»

«Bovendien moet je dat bekijken in de Leuvense context. Er zijn hier ook nog het Cultureel Centrum en de Stadschouwburg, dus krijg je uiteindelijk een vrij gevarieerd aanbod en is het een kwestie van elkaar aanvullen.»

«Door te werken zoals we dat nu van plan zijn, willen we alleen maar een signaal geven aan de autoriteiten dat de huidige subsidieregeling nefast is voor de kunsten.»

Veto: *Hoe belangrijk is de student nog voor het Stuc? Blijft kulturele drempelverlaging een belangrijk doel, of kiezen jullie nu ronduit voor de kunstenaar?»*

Van Lindt: «Je moet de doelstelling van het Stuc wel goed inschatten. Wij hebben ook in het begin nooit als doel op zich kulturele drempelverlaging vooropgesteld. Het Stuc wilde de leemte opvullen op het gebied van kunst-aanbod aan studenten. Dat aanbod op zich of het gebrek eraan was de drempel die wij moesten wegwerken. Een ander facet daarvan is het feit dat wij nog steeds kunst aanbieden aan een democratische prijs.»

Vissers: «Een derde aspect van die democratisering is het referentiekader dat wij aanbieden. Het is niet evident om achttienjarigen die van de middelbare school komen meteen te confronteren met eigentijdse kunst. Het Stuc heeft al een traditie opgebouwd van cursussen die als doel hebben de kloof met die kunst te overbruggen.»

Jazz

Veto: *En toch heet het Stuc een bastion van elitaire cultuur te zijn.*

Asselberghs: «Ik vraag me af waarom. Zolang al als ik hier kom, is er plaats voor zowel commerciële als experimentele kunst. Jan Decorte, Oliver Stone of Rosas stonden hier al vaker op de affiche. In het Stuc wordt een klimaat geschapen, waar de afstand tussen elitaire en populaire kunst kleiner wordt.»

Van Lindt: «Vandaag de dag is kunst nu eenmaal elitair. We zouden na-

tuurlijk ook Jacques Vermeire kunnen brengen, maar het is niet door Jacques Vermeire te programmeren dat een voorstelling van Hollandia minder elitair wordt. Als je ervoor kiest om kunst te brengen, kies je ervoor om Jacques Vermeire niet te brengen.»

Veto: *Jullie pakken ook opnieuw uit met muziek. Een teken des tijds?*

Asselberghs: «Wij willen ons alleszins niet richten op één genre. Een sleutelterm is kruisbestuiving. Wij trachten genres te vermengen en met elkaar te confronteren. Wij verwachten van de muzikanten iets speciaals, dat aansluiting vindt bij de rest van de programmatie. Belangrijk daarbij is de kleinschaligheid. Deels is die ons opgelegd omdat onze faciliteiten voor muziek nu eenmaal beperkt zijn, maar wij houden daar ook bewust aan vast omdat dat het experiment toelaat. Wij zijn voortdurend op zoek naar muzikanten die iets willen onderzoeken. Dat mag gerust verder gaan dan de jazz, het genre bij uitstek waar met improvisatie gewerkt wordt.

Socialist

Veto: *Komt die kleinschaligheid niet in aanvaring met jullie ambitieuze uitbreidingsplannen (zie kader 'Stuc verhuist naar Arenberg')? Burgemeester Tobbacq heeft al gezegd dat hij het Stuc wil uitbouwen tot de Vooruit van Leuven.*

Van Lindt: «Ik denk dat Tobbacq dan in de eerste plaats voor ogen heeft hoe een architecturaal opvallend en interessant gebouw kan worden uitgebouwd tot een plek die bruist van cultureel leven. Maar het kan niet de bedoeling zijn om te gaan concurreren met de Stadschouwburg. Zij beschikken over een grote zaal en kunnen dus de Blauwe Maandag Compagnie programmeren, net zoals de Vooruit dat kan. De zalen van het Cultureel Centrum, van de Stadschouwburg en het Stuc moeten elkaar aanvullen in een overkoepelend cultuurbeleid., met de steun van de stad. Het Stuc wordt dan een plaats van kleinschaligheid en onderzoek, maar in een gebouw met meer uitstraling naar de hele regio toe

Asselberghs: «Tobbacq wil heus niet hier in Leuven een nieuwe Vooruit inplanten. Al wat hij wil, is een kunstencentrum met internationale uitstraling en daarbij denkt hij automatisch aan de Vooruit. Tenslotte is hij een socialist (lacht). Maar hij heeft geen weet van de verschillen in werking tussen de kunstcentra onderling. Dat is ook zijn job niet.»

Vissers: «De burgemeester denkt aan een centrum waar verbanden worden aangegaan met kunstenaars. Pakweg het Cultureel Centrum is een stopplaats voor gezelschappen op toernee. Dat is de Vooruit voor een stuk ook, maar men gaat daar ook een samenwerkingsverband aan met een aantal huisartisten. Dat geeft de Vooruit een extra uitstraling. Met het Stuc willen we iets gelijkaardigs doen.»

Veto: *Verwachten de beleidsmensen in ruil voor hun subsidies ook niet dat jullie een ruimer segment van de bevolking aanspreken? Tenslotte bestaat het publiek van het Stuc voor zeventig procent*

uit studenten.

Vissers: «Het is altijd onze bedoeling geweest om zoveel mogelijk mensen naar het Stuc te laten komen. Maar verwacht niet dat we daarvoor onze programmatie gaan aanpassen. We proberen meer volk over de vloer te krijgen, maar wel voor die dingen die we doen. Daarvoor is het ook belangrijk dat we van die kampus hier kunnen verhuizen naar de Naamsestraat. Daar zullen we in het straatbeeld aanwezig zijn, terwijl we nu ingekapseld worden door de universitaire gemeenschap, omdat onze theater- en filmzalen op de kampus liggen. Door het feit dat we erkend zijn als kunstencentrum moeten we ons richten op een publiek dat ruimer is dan de studenten. Als de Vlaamse overheid een cultureel centrum louter voor studenten wilde, had ze onze subsidies wel aan de KU Leuven gegeven. Maar omdat we hier nu eenmaal in Leuven zijn, kan je er niet onderuit dat een groot deel van je publiek uit studenten bestaat en daar moeten we uiteraard op inspelen.»

Vissers: «We hebben gemerkt dat door het naast elkaar staan van de verschillende disciplines, er ook aparte deelpubliekes zijn gaan ontstaan. We willen die barrières doorbreken en bijvoorbeeld filmliefhebbers ook warmmaken voor een dansstuk. Het programma van de openingsweek geeft daar al een goed voorbeeld van.

Rekrutering

Veto: *Zal er dan ook gewerkt worden met gekombineerde tickets?*

Vissers: «Dat is daar inderdaad een logisch gevolg van. Abonnementen per kunstdiscipline zijn voor ons niet interessant. Bovendien is er de Stuckaart al, zodat zo'n abonnement een beetje overbodig wordt. Wat we wel willen, is het publiek aanmoedigen om die overstapjes te maken. Dat merk je ook aan het abonnement dat we aan de studentenkringen aanbieden.

Veto: *Blijft nog het luik 'onderzoek en ontwikkeling'...*

Van Lindt: «Dat bestaat voornamelijk uit onze cursussen en workshops. Die staan evenmin los van de programmatie. Nieuw is dat we ons meer gaan richten op reflectie. Zo zullen de cursussen dans, video, film en theater beter aansluiten bij het programma in plaats van uitsluitend gericht te zijn op een eigen creatie. De cursussen zijn gericht op het aankweken van een kritische kijkhouding. Bij ons vind je dus niet de zoveelste cursus film- of teatergeschiedenis.»

Vissers: «Het Stuc heeft al een lange traditie van kursusaanbod. Sinds vorig jaar heeft Kultuurraad een deel daarvan op zijn schouders genomen. De cursussen die nauw verbonden zijn met onze programmatie blijven we echter nog zelf organiseren. Die cursussen staan open voor een heel ruim publiek en vereisen alleen een gezonde dosis interesse. Daarnaast zijn er de workshops, die een nivo hoger liggen. We volgen de verschillende opleidingen alleszins op de voet. Voor ons is dat immers ook een vorm van rekrutering voor het Atelier.

De drie wegen van de hoop

De eerste grote taak van de nieuwe Stucleiding was het uitwerken van het nieuwe vierjarenplan, waarin het kunstencentrum de krachtlijnen van zijn werking samenvat. Het is op basis van zo'n plan dat elk kunstencentrum tegenwoordig zijn subsidies krijgt.

Op artistiek vlak stoelt het Stuc zijn werking vanaf nu op drie peilers. Ten eerste wordt het concept van het Atelier meer uitgewerkt. Tot nu toe werden de Ateliergasten beschouwd als een soort huisgezelschap, dat weliswaar de nodige (infrastrukturele) ruimte kreeg om te groeien, maar dat toch niet onder de produktiedwang uitkwam. Dat wordt nu radikaal doorgedacht. Het Atelier wil 'een multidisciplinair werkkader' scheppen, waarbij bewust voor kleinschaligheid wordt gekozen. Het Atelier moet in de eerste plaats een laboratorium zijn waar nagedacht wordt over kunst en waar samenwerkingsverbanden worden aangegaan, maar waar niet noodzakelijk naar een afgewerkt product wordt gestreefd. Toch zal er plaats zijn voor 'toonmomenten', waarop het publiek — dat soms alleen uit ingewijden of critici zal bestaan — het werk in progress kan aanschouwen.

Een tweede peiler blijft de programmatie uiteraard. De onderdelen ervan zullen in de toekomst meer op elkaar worden afgestemd, wat zal leiden tot een programmatie in meer thematische blokken van verschillende duur. Nieuw zijn de uitgebouwde onderdelen muziek en gesproken woord. Met gesproken woord worden in de eerste plaats lezingen en debatten bedoeld die volwaardig deel gaan uitmaken van het programma. De muziek wordt gekonsentreerd rond de begrippen improvisatie en kleinschaligheid. Konkreet vist het Stuc voorlopig nogal eenzijdig in het vijftiende van John Zorn en The Knitting Factory of hun Belgische filiaal rond X-Legged-Sally maar dat zeg je beter niet hardop.

De derde en laatste peiler werd 'onderzoek en ontwikkeling' gedoopt, twee dure woorden om de cursussen en workshops die het Stuc organiseert te benoemen. Nieuw is wel de grotere nadruk op reflectie in dat kursusaanbod. Daarmee wil de nieuwe ploeg bij haar publiek een meer kritische kijkhouding stimuleren. Of daarmee ook het drankverbruik in de Stucbar gestimuleerd zal worden, kan je aflezen op het gezicht van de barverantwoordelijke. Die is namelijk ook nieuw.

(be)

Veto: *Moge het reflecteren over kunst heden een aanvang nemen.*

Bart Eeckhout
Joris Janssens

Grand Café La Royale

Martelarenplein 6 — 3000 Leuven

tegenover het station

elke dag open van 7.30 tot 24.00
weekend 10.00 tot 24.00

ontbijt — kleine maaltijden — dranken — pannenkoeken enz.

Elke dag diverse (inter)nationale kranten en tijdschriften

advertentie

Sineaste Alison Murray in het Stuc Jeugdkultuur uit de kinderschoenen

Veelbelovend, het is zowat het toverwoord waarmee men haast alle jonge kunstenaars in een hokje pleegt te stoppen, eerder dan hun werk naar huidige waarde te schatten. Helaas ook een woord dat critici vaak in de mond nemen als de jonge Britse sineaste Alison Murray ter sprake komt. Woensdag- en donderdagavond biedt het Stuc je de kans om één en ander recht te zetten, als je tenminste het massaspectakel op de Oude Markt voor een keer links laat liggen.

Alison Murray is jong en wil wel wat. Ze trekt op vijftienjarige leeftijd van het landelijke Nova Scotia in Canada naar de Londense metropool, mekka van zoveel creatievelingen en rebelse jongeren. Tien jaar en diverse opleidingen later wordt ze gebombardeerd tot veelbelovend danseres, choreografe en filmaakster. In 1994 was Murray nog te gast in Brussel waar ze 'Decent Citizens' een teater/dansvoorstelling regisseerde in opdracht van het Besmette-Staffestival. Donderdag zal Murray in Leuven aanwezig zijn naar aanleiding van haar werk als videaste en sinematografe, hoewel haar films zich eerder situeren in het grensgebied tussen verhalende film en dansperformances. Dat wordt, met telkens eigen aksenten, ten voeten uit geïllustreerd in 'Wank Stallions', 'Kissy Suzuki Suck' en 'Pantyhead'.

Alison Murray heeft iets met jeugdkultuur, een woord dat weliswaar mooi klinkt, maar eigenlijk elke concrete invulling mist. Zijn Studio Brussel en Mc Donald's jeugdkultuur, of moet je het eerder zoeken bij triphop en internet? De gustibus et coloribus non... Alison Murray probeert in elk geval zekere aspecten van jeugdkultuur weer te geven zonder in het cliché van 'boy with a promising future meets girl' te vervallen. In 'Wank Stallions' zijn de protagonisten overgelaten aan de problemen die het opgroeien van jongen tot man met zich meebrengen. En zoals de Londense rapcrew Urban Species zingt in de openingsshots: 'I ain't no statistic, I ain't no commercial, I'm just an urban species'. 'Kissy Suzuki Suck', haar debuutvideo, draait vooral om de nieuwe openlijke seksbeleving die té vaak vervalt in stereotipes. Dat wordt hier dan ook aardig op de korrel genomen. In 'Pantyhead' konfronteert Murray de drang naar vrijheid die leeft bij jongeren met haar nachtmerrie: de 'Morality Man'.

Haas

'Wank Stallions', een zwartwitvideo uit 1993, sleepte verscheidene prijzen in de wacht. Hierin bespeelt Murray het etnische thema — een opschrift op een muur luidt veelbetekend: 'To the next Rodney King'. Maar de video handelt vooral over het prototipe van de mannelijke dekhengst, ook in Leuven geen onbekend fenomeen. Twee zwarten pronken ongehinderd met hun mannelijkheid in de beslotenheid van een club, in een roes van coke, beats en chicks. Als de zaal echter de deuren sluit, is het duo genooddaakt de illusie te verlaten en de realiteit van een nacht in Brighton Beach onder ogen te komen. Het is kontradictorisch dat de twee, in een decennium waarin de communicatierevolutie overal om zich heen grijpt, niet tot een gesprek kunnen komen. In de prachtige strandscènes die volgen maakt Murray duidelijk dat het tweetal zich maar al te graag zou spiegelen aan de karakters uit het boek 'Fear and Loathing in Las Vegas' van Hunter S. Thompson: harde, krachtadige, agressieve en vooral potente mannen. Maar ze spelen ook haasje-over en siteren de passage van de draak uit 'Winnie the Pooh'. De echte man uithangen lijkt makkelijk, maar het ijs is spiegelglad en de twee gaan voortdurend onderuit.

Voor wie dit volstrekt koud laat, heeft 'Wank Stallions' echter nog meer te bieden. Allereerst is het pikuraal een mooie video: de trage, lange shots en de uitbundige zwartwitcontrastwerking zijn een perfecte setting voor de dansscènes waar de video toch mee doorspekt is. Het is ook een erg fysieke video, ondermeer door de konfaktdans die de twee mannetjesputters her en der in het nachtelijke

Brighton ten beste geven om te verduidelijken dat ze regeren over de nacht en hun territorium afbaken. Als dat u nog niet overtuigd bent, kan u ook komen voor de beelden van een optreden van Urban Species, of komen luisteren naar trance-house van Warp Records.

Koningin

Donderdagavond komt Alison Murray zelf een deel van haar werk presenteren. Zeker is in elk geval dat 'Kissy Suzuki Suck', 'Pantyhead' en 'Bad Mood Women' (een tamponadvertentie) gedraaid zullen worden. Murray zal ook nog meer eigen materiaal meebrengen, en misschien ook werk van bevriende videasten en filmers uit London.

'Kissy Suzuki Suck' uit 1992 is Murray's debuutvideo, een brutale blauwdruk die de paaltjes uitzette voor wat komen zou. Cherry Smyth schreef over de film in Andere Sinema het volgende: "De korrelige beelden vormen een aanslag op de stereotipen rond vrouwelijke seksualiteit, geweld en pornografie, met twee blonde hoeren die gore praatjes verkopen in een auto. Opeens breken ze uit de ruimte

Kissy Suzuki Suck

van de auto — alsof die te beperkend is. Murray bereidt uit invloeden als Madonna, het 'physical theatre' en punk een levendige visie op het nachtelijke leven. Ze wendt herhalingen aan om het voyeuristisch plezier te verstoren." In zekere zin is 'Kissy Suzuki Suck' dan ook de meest expliciete, vrouwelijke tegenhanger van 'Wank Stallions'. De Engelse koningin zal overigens tevreden zijn over de nieuwe tekst die een van de twee vrouwen zingt op de tonen van het Engelse volkslied. Dat Elgar dat niet meer mag meemaken. En nog gratis ook.

'Pantyhead', een 16 millimeterkortfilm uit 1994, is moeilijker te duiden. Hij benadrukt niet één contrast, de

hele film is een groot contrastenspel. Een meisje werkt in een eettent, maar vermits er geen klanten zijn danst ze maar wat mee met een videoclip. Plots slaat de televisie tilt en begint aan razend tempo te zappen. Dat levert een cocktail op van geweld, seks, sitcoms en een regeringsmededeling. De politicus van dienst, 'Morality Man', spoort zijn kijkers als 'decent citizens' aan de familiewaarden te laten herleven, een verwijzing naar Major's politiek van familieherwaardering. Tot de politicus een vrouwenslip over het hoofd trekt, en het televisiescherm op het bekende sneeuwlandschap overspringt. Even later stapt de Morality Man als in een nachtmerrie de eettent

werkelijk binnen. Murray behandelt hier de kwetsbaarheid van de vrouwelijke seksualiteit, gekaderd in een uitzinnige konfrontatie met de 'Morality Man', haar eigen nachtmerrie, die ze aan het slot achterlaat als een hoopje ellende, als slachtoffer van zijn eigen conservatieve idealen en denkbeelden.

Dimitri De Maesschalck
'Wank Stallions' wordt op woensdag 27 september om 20.30 u vertoond. Donderdag 28 september, eveneens om 20.30 u zal Alison Murray zelf aanwezig zijn en krijgt u in elk geval 'Kissy Suzuki Suck' en 'Pantyhead' te zien. Alle voorstellingen gaan door in het Stuc en zijn gratis.

Ab Baars als auditief ontbijt De notenneukerij voorbij

Jazz roept bij velen nog steeds de sfeer op van kneuterige freaks die zich onledig houden met het tellen van het aantal noten en dubbelakkoorden in een maat. Sinds enkele jaren is de jazz echter aan een gestage opgang begonnen. Het waarom is onderwerp van verhitte discussies. Waren groepen als US3, die door oude jazzplaten te sampelen het genre populariseerden, aanzet tot een nieuwe jazzrevolutie, of gewoon produkten ervan? Het Stuc vindt jazz blijkbaar wel modieus genoeg om er uitgebreid aandacht aan te besteden. Ze nodigden als voorsmaakje het Ab Baars Trio uit, eksponent van de Nederlandse traditie. Om elf uur, let wel, 's ochtends.

Het jazzontbijt groeit daarmee voorzichtig uit tot een nieuwe cultuurklassieker. Na het succes bij de eerste editie vorig jaar blijft ook nu de vrijdagochtend gereserveerd voor jazz. En om de traditie compleet te maken koken de programmatoren ook nu voor een kombo van boven de Moerdijk. Vorig jaar al bewezen ze in het Stuc over een fijne neus voor jazz te beschikken want de toen nog vrij onbekende Jorrit Dijkstra groeide het afgelopen concertseizoen uit tot een revolutie. Ab Baars zou bij ingewijden al meer belletjes moeten doen rinkelen.

Humor

Hoewel het Ab Baars Trio een eigenzinnig jazzlabo is, blijft de muziek toch altijd toegankelijk. Ze gaan uit van een motief, dat ze uit om het even welk muziekgenre plukken, om het dan als leidraad te gebruiken en uit te bouwen tot een volledig nieuwe compositie. Het fundament van het stuk steunt dus op de traditie, terwijl de opbouw nieuw is. Zo blijft muziek zichzelf steeds opnieuw uitvinden zonder dat de verveling toeslaat.

Op hun laatste cd 'Sprok' doet het Trio het rustig aan: geen nodeloos ingewikkelde passages, maar er wordt 'to the point' gemusiceerd. Het is belangrijk het thema nooit uit het oog te verliezen, anders zou het Trio al snel verzanden in notenneukerij. De bio spreekt trouwens nog van tipisch Nederlandse humor waar de klanken van het Ab Baars Trio mee doorspekt zouden zijn. Dat willen we best wel geloven, maar bestaat er echt zoiets als

Hollandse humor? Het maakt een mens wel benieuwd.

Hoewel de groepsnaam expliciet naar Ab Baars verwijst, kan men hem moeilijk beschouwen als de leider van het Trio. Het woord dat de opzet van het Trio nog het best samenvat is 'wisselwerking'. Leve de emancipatie van drummer en basspeler, dus. Elke muzikant heeft zijn aandeel in een nummer en houdt rekening met wat de andere twee replikeren in wat men een muzikaal spel van vraag en ant-

Spoort

vervolg van pag. 1

de mogelijkheid bieden met gelijkgestemden in contact te komen en eventueel via die weg een vriendschap op te bouwen. De KU Leuven ziet het als haar taak om, zoals de opdrachtsverklaring het stelt, "een sociaal ondersteunend en studentvriendelijk klimaat" te creëren. Ook voor homoseksuele jongeren? De jongeren stellen dat zij, net als de andere verenigingen, recht hadden op een plaats in de hallen omdat zij erkend werden door Loko. Voorzitter Van Gerven's antwoord was kort: een erkenning door Loko geldt voor hem niet als criterium om toegelaten te worden.

Kommissie

Het Goede Spoor nam echter geen vrede met deze beslissing. Zij wensten minstens een verantwoording van het

woord zou kunnen noemen.

Daar die werkwijze niet echt voor de hand ligt, mag het duidelijk zijn dat de drie muzikanten al enige tijd met hun muziek bezig zijn. Het Trio speelde in dezelfde bezetting al in 1992 een cd vol, '3900 Carol Court'. Rietblazer Ab Baars, oudgediende van de Amsterdamse scene, Wilbert de Joode op kontrabas en Martin van Duynhoven op drums. Voor diegenen die de muziekprogramma van 't Stuc reeds bekeken hebben, wordt het een aardig spelletje: 'Wie van de drie speelde met John Zorn, New Yorks Knitting Factory-ikoon?' Het antwoord luidt Martin Van Duynhoven. Hij drumde op de elpee 'Total Loss, a Tribute to Misha Mengelberg' uit 1987, een andere, lang overleden, grootheid in de Nederlandse jazzwereld.

Het laatste studiowerkstuk van het Trio is 'Sprok' uit 1994. Als de titel je een beetje vreemd in de oren klinkt, weet dan dat de namen van de nummers er niet voor moeten onderdoen. Wat dacht je van 'Spui', 'Knets', 'Lamoen' of 'Kuin'? Hopelijk wil Ab Baars

Marten Toonder niet achterna, die zijn status van revolutionair stripauteur vooral dankt aan zulke 'vernieuwende' woorden. Al zijn zulke suggestieve namen natuurlijk wel geknipt voor het categoriseren van een klanktype. Het Trio ondergaat op 'Sprok' de invloed van verscheidene bronnen: ondermeer Stravinsky, Messiaen en Sun Ra drukten naar verluidt hun stempel op de muziek. Wat het trio niet belet ook eens flink te scheuren, wat het nummer 'Blount' bewijst. 'Sprok' is in elk geval waar voor zijn geld, al duurt hij maar een kleine veertig minuten. Ayleriaans beukwerk, Braxtoniaanse logica en elementen uit de lyrische jazztraditie versmolten én met meerwaarde. En dan die Hollandse humor nog.

Koffiekan

Is het toeval dat op de hoes van de laatste cd een vrije interpretatie van een koffiekan staat? Het Ab Baars Trio plande blijkbaar al een jaar geleden deel te nemen aan de nieuwbakken jazzontbijttraditie in het Stuc. Het Trio heeft in elk geval een even sterke live-reputatie als Jorrit Dijkstra. Dus misschien zit er wel een ontbijtfuifje in?

Dimitri De Maesschalck
Ab Baars Trio vrijdag om 11.00 u in de Stucbar, gratis

standpunt en schreven verschillende mensen binnen de universitaire overheid aan, waaronder de rector en de groepsvoorzitters. Het Gemeenschappelijk Bureau (Gebu) — waarin de rector en de groepsvoorzitters — zetelen boog zich gedurende veertien dagen over het probleem en vrijdag 22 september, precies één dag voor de afsluiting van de algemene inschrijvingen, kregen de homojongeren van Van Gerven een brief waarin hun de toelating gegeven werd het "informatiepakket, namelijk uw affiche, ter beschikking te stellen". De brief eindigt met: "Mijn persoonlijke visie, tenslotte, hebt u waarschijnlijk fout ingeschat; ze is ook niet van belang in dit dossier."

Ondertussen heeft de universiteit haar standpunt ten aanzien van homoseksualiteit nog steeds niet toegelicht. Lieven Van den Haute, presentator van 'De Lieve Lust' op Studio Brussel, belde zondag jongstleden met rector Oosterlinck in verband met deze problematiek. De rector wenste echter niet reageren tijdens het radio-

programma. Het enige dat hij kwijt wilde was dat alle vrije verenigingen de kans krijgen zich in de hallen te profileren indien ze zich niet agressief opstellen.

Om aan de jaarlijks oplopende discussies tussen de universitaire overheid en de homoseksuele jongerenorganisatie een einde te maken heeft Van Gerven beslist om dit academiejaar een commissie op poten te zetten die zich zal buigen over de bovengeschetste problematiek en met een eenduidige regeling naar buiten zal komen. Of er studenten in die commissie zullen zetelen en of er een democratische, niet-diskriminerende regeling uit de bus zal komen die alle verenigingen gelijke kansen geeft, is nog niet duidelijk. Tijdens de studentenspeech bij de opening van het academiejaar hebben de studenten in ieder geval aandacht gevraagd voor deze problematiek en pleitten ze voor openheid en verdraagzaamheid voor alle studenten.

Annemie Deckx

Seksshop is vastbesloten te blijven "Desnoods maken we er een groentewinkel van"

Sinds acht september is de Leuvense middenstand een ondernemende handelaar rijker. De heer Schueremans opende toen op de Tiensevest nummer tien, vlakbij het station, een winkel die hij zelf graag omschrijft als 'een handel in erotica-artikelen'. Toen de stedelijke overheid hier lucht van kreeg stond hun besluit gauw vast: de seksshop moet zo snel mogelijk weg. Reden? "We willen die rommel niet op Leuven's grondgebied."

Nog volgens Paul Hennes, stadssecretaris van Leuven, ligt aan de basis van deze weinig genuanceerde houding vooral bezorgdheid voor de minderjarige zeltjes van de schoolgaande jeugd. Dertig- à veertigduizend minachtienjarigen lopen school in de binnenstad, en een groot deel daarvan moet op weg van en naar school onvermijdelijk langs de zaak van Schueremans. En dat kan dus niet: "Het gaat vooral om de jeugd. We willen de ouders de zekerheid kunnen geven dat hun kinderen niet in contact komen met iets dat zij niet wensen. Als het voor de ouders geen probleem is, maken wij er ons verder ook geen zorgen meer over."

Moraalridder

In dat verband valt het wel op dat de ouders helemaal niets werd gevraagd, en dat er bovendien nog niet één klacht uit die hoek binnengekomen is. Ook vanuit andere hoeken is het vooralsnog stil gebleven. Volgens een recent onderzoek in Leuven blijkt de grote meerderheid van de bevolking zelfs helemaal geen moeite te hebben met het idee van een seksshop binnen de stadswallen: voor ongeveer zeventig procent van de vrouwen en ruim vijftig procent van de ondervraagde mannen was er geen vuiltje aan de lucht. Hoewel de stadssecretaris van deze cijfers op de hoogte is, is hij geenszins geneigd zijn standpunt aan de blijkbaar grote tolerantie van de bevolking aan te passen. "Soms moeten de mensen tegen zichzelf beschermd worden.", luidt het lichtjes paternalistisch.

De enige die, buiten de stedelijke

overheid, al gereageerd heeft tegen de nieuwe seksshop, is de eigenaar van een aanpalende bakkerij. Bakker Bultynck belde gelijk de eerste dag al naar de politie, maar geeft nu toe nu dat zijn reactie in feite vooral ingegeven was door vooroordelen: "Het was een storm in een glas water. Eigenlijk heb ik er helemaal geen last van: het geeft geen lawaai of zo. Ik was vooral bang dat het er vol zou zitten met oude mannen, en het is toch niet aange-naam als die heel de tijd over seks bezig zijn. Maar ik zie dat er ook veel jonge mensen naartoe gaan. Ik zou er zelf niet binnengaan — ik ben katholiek opgevoed — maar ik ben ook geen moraalridder. De tijden veranderen tenslotte."

Ook Schueremans, eigenaar van de keten waarvan de Leuvense seksshop 'l'Extase' onderdeel is, is niet erg onder de indruk van de argumenten van stadssecretaris Hennes. "Dat is rond-uit hypokriet. De artikelen die wij verkopen worden overal verkocht, wij groeperen ze alleen. Ze zouden eigenlijk blij moeten zijn: wij hebben een heel groot gamma aan voorbehoedsmiddelen, veel groter dan in apotheken of warenhuizen, en in het kader van de aidspreventie zouden ze dat moeten aanmoedigen. Bovendien mogen schoolkinderen, of andere jongeren onder de achttien, niet binnen, en door de gesloten etalage kunnen ze niet eens naar binnen kijken."

Provinciaal

Toch is het juist de gesloten etalage die de stad, in haar zoektocht naar eventuele overtredingen aan de kant van Schueremans, een troef in han-

den lijkt te geven. Volgens de stad gaat het om een inbreuk op het gemeentelijke reclame- en politiereglement, en de politie stelde dan ook een proces-verbaal op. Schueremans gelooft niet dat hij in de fout gegaan is en laat de zaak intussen onderzoeken. Een andere klacht van de stedelijke overheid betreft een inbreuk op de wet van de openingsuren. Die wet verplicht een winkelier elke week minstens één rustdag te nemen, en Schueremans doet dat niet.

Ook hier meent de seksshopbaas echter het gelijk aan zijn kant te hebben: "Die wet is er om oneerlijke concurrentie te vermijden. Maar wij hebben hier in Leuven helemaal geen concurrentie." Verder heeft de politie de opdracht gekregen geregeld in de shop na te gaan of er geen minderjarige aanwezig zijn. Dat alles wijst erop dat de stad inderdaad, zoals Hennes aankondigt, "alle wettelijke middelen zal aanwenden om de seksshop buiten te krijgen."

Verkeer

Maar de stad lijkt nog verder te willen gaan dan de al bestaande wetten en regels: op het programma van de gemeenteraad van 23 oktober staat een voorstel voor een nieuwe stedenbouwkundige verordening, die het probleem in één klap zou kunnen oplossen. De stad wil hiermee seksshops, maar ook peepshows, zogenaamde 'charmespektakels' en lunaparken, finaal bannen. In de maand juni van vorig jaar werd al een eerste poging ondernomen om een dergelijk voorstel ingang te doen vinden, maar dat stuitte op provinciaal vlak op een njet, wegens te vaag geformuleerd.

Naar verluidt zou de provincie deze keer echter wel achter het voorstel staan. Het voorstel baseert zich nu op het gewestplan, en stelt dat etablissementen als de hoger genoemde niet langer toegelaten zullen worden in gebieden die ingekleurd zijn als woonzone. En aangezien het overgrote deel van Leuven op de plannen duidelijk rood en dus woonzone is, zal onder-

uur, wanneer de laatste treinen het station verlaten, en zal gedaan zijn, wanneer de eerste treinen het station opnieuw binnendenderen. Mobilotopia zou een signaal willen geven dat fuiven niet noodzakelijk gepaard moeten gaan met weekendongevallen, geweld en drugsproblemen. Op een "niet-moraliserende en laagdrempelige manier" zullen jongeren geïnformeerd worden over de gevaren van het combineren van alcohol, automobilititeit en fuiven. Dat zal gebeuren via info-stands en "originele animatie". Mobilotopia zou volgens de organisatoren moeten uitgroeien tot het fuifgebeuren van het jaar. U kan dat voor 150 frank zelf beoordelen op vrijdag 29 oktober.

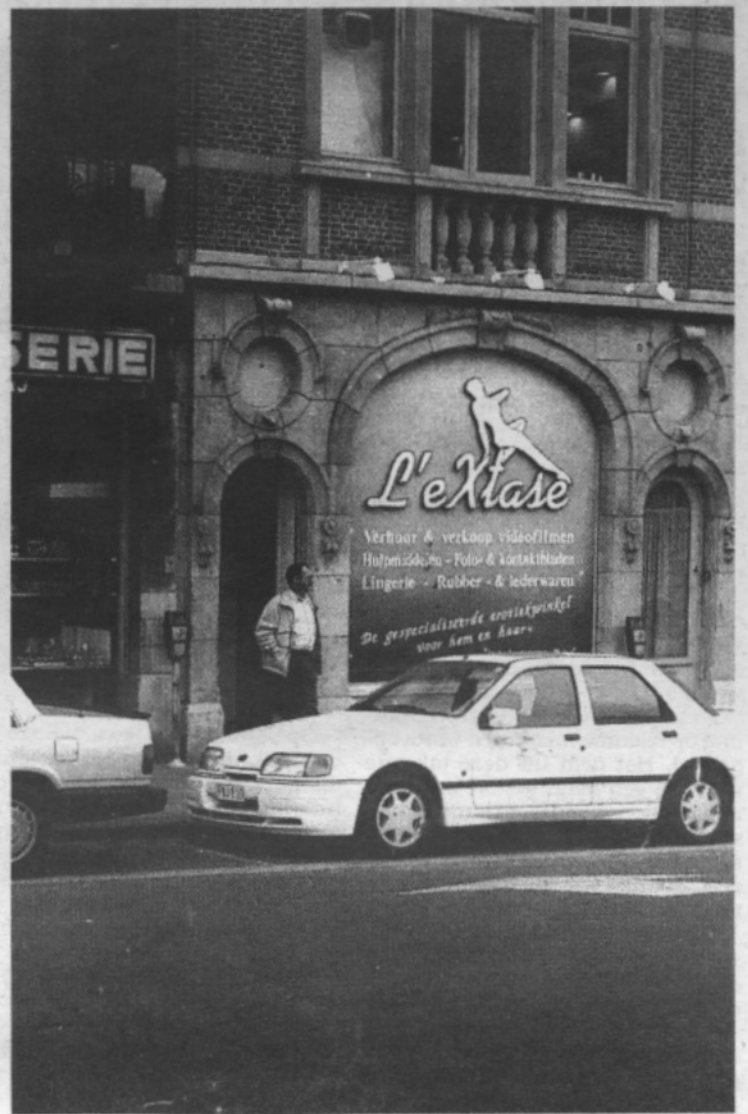
Garage

Naar het voorbeeld van de autoluwe dagen in scholen in het Gentse roept Zondag Zonder scholen op om de dag na Zondag Zonder uit te roepen tot Maandag Zonder. Op die dag zou er extra aandacht moeten besteed worden aan de verkeerssituatie rond de school. De uitdaging voor de leerlingen is om zich niet door papa of mama naar school te laten voeren, maar gebruik te maken van het openbaar vervoer, of gewoon te voet of per fiets naar school te komen.

Met al deze en nog een heel pak andere activiteiten tracht Zondag Zonder heel Vlaanderen te bereiken. Ko-ordinator Joost Van Damme heeft in elk geval nog nooit zoveel kilometers in de auto moeten afleggen als in de hele voorbereidingstijd. Maar op één oktober laat hij zeker de auto in de garage staan.

Jos Leurs

Zondag Zonder gaat door op 1 oktober. Meer informatie vind je in de campagnekrant. Je kan ook terecht op het nummer 23.99.77.

Eet meer bananen.

(foto Philip De Keyser)

meer l'Extase elders een onderkomen moeten vinden.

Wat de ruimdenkende stadssecretaris betreft mag Schueremans met zijn winkel best wel op één of ander industrieterrein of aan de vaart gaan zitten, maar is hij in de stad, waar veel jonge mensen rondlopen, ten zeerste ongewenst. Op de vraag of de lunaparken ook zullen moeten verhuizen als het wetsvoorstel aanvaard wordt, luidde het antwoord trouwens "dat er voor bepaalde gevallen uitzonderingen mogelijk zijn."

Groenten

Maar ook als het voorstel aanvaard wordt valt het doek nog niet definitief over eroticashop l'Extase, aangezien een verongelikkte eigenaar steeds in beroep kan gaan tegen de beslissing van de stad. Hij kan dan achtereenvolgens nog terecht bij de Bestendige Deputatie, bij de minister van Verkeer, Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening, en tenslotte bij de Raad van State. Pas als die hem ongelukkig geeft zal hij definitief weg moeten.

En wat Schueremans betreft zullen die mogelijkheden zeker ten volle be-

nut worden: "Wij zullen zeker in beroep gaan, desnoods tot bij de Raad van State. En voor elke dag dat de stad ons sluit zullen we een stevige schadevergoeding eisen. Het is allemaal nogal hypokriet: als krantewinkels pornoblaadjes open en bloot in de etalage hebben staan wordt daar niet op gereageerd, als wij ze diskreet verkopen wel. We kunnen natuurlijk die schijnheilige houding van de stad kopiëren, en er een dagbladhandel of desnoods een groentewinkel met een afdeling erotiek van maken. Maar dat vind ik hypokriet."

Schueremans vindt tenslotte nog dat de mensen wat minder impulsief en wat redelijker zouden moeten reageren op de komst van zijn winkels: "Reacties ten gevolge van vooroordelen zijn er altijd, maar als de mensen dan zien dat het nette winkels zijn, waar niks illegaals gebeurt en waar de openbare orde niet wordt verstoord, geeft het verder geen problemen. De enige mensen die dan nog lastig doen zijn gefrustreerden. Maar die hebben problemen met alles en iedereen."

Martijn Graumans

Eieren voor uw auto

Leuven kreeg afgelopen zaterdag rond half twaalf alvast een opwarmertje voor Zondag Zonder voorgeschoteld. Een twintigtal scholieren van Jong Genoeg deelden op het kruispunt van de Vital Decosterstraat en de Bondgenotenlaan bestempelde eitjes uit aan automobilisten. Onder het motto "Beste automobilisten, mogen we eens een eitje met je pellen?" Voorbijgangers en autobestuurders kregen ook een pamfletje in de handen gestopt met de boodschap "Een omelet bak je niet zonder eieren te breken. Een stad maak je niet leefbaar zonder auto's te weren." De jongeren zijn het naar eigen zeggen zat alsmaar meer auto's te moeten ontwijken, drukke wegen te passeren en blootgesteld te worden aan de gevaren die het verkeer met zich meebrengt.

Burgemeester Tobback had toch wel enige bezwaren tegen de actie en had ze dan ook verboden. Hij vreesde immers dat voorbijgangers zich zouden kunnen besmeuren. En dat zou dan weer de openbare orde kunnen verstoren. De politie stond er dan ook om twaalf uur, maar liet na een kleine discussie de scholieren betijen. Blijkbaar ging het niet om rauwe, maar om hardgekookte eieren, en dan nog wel in een plastic zakje. De plaats van de actie was trouwens niet lukraak gekozen. Enkele jaren geleden voerden de boze fietsers meermaals actie voor een verkeersvrij centrum. Toen werden ze tijdens een zitstaking op datzelfde kruispunt brutaal weggesleept door de ordediensten. Toenmalig burgervader Vansina, was niet erg opgezet met de fietsers en deed hen dan ook meermaals af als agressief.

Hoe de autobestuurders het eitje beoordeelden was niet duidelijk. Vele voetgangers moedigden de actie aan en konden zich terugvinden in de argumentatie van Jong Genoeg. Een uitzondering was een plaatselijke boetiekuitbaatster: "Wij, middenstanders hebben bijna niets aan die voetgangers en fietsers, want het zijn vooral studenten en werklozen."

Rond één uur was de actie — wegens beperkte 'middelen' — afgelopen. Door een flinke inzet bereikten de jongeren toch zo'n vijfhonderd à duizend mensen. Op het feit na dat sommige voorbijgangers de hele boel voor een promotie van land- en tuinbouwproducten hielden, leek de actie wel geslaagd.

(jl)

Zondag Zonder, een dagje zonder auto Op het stoeltje van minister Baldewijns

Een student die zich de autoluwe zondagen nog herinnert, is een leugenaar, staat onder hypnose, of is een eeuwige student. Wie heeft nog gevoetbald op de Diestsesteenweg? Wie hinkelde ooit nog op de Naamsestraat? Toegegeven, in Nederoverdevossem-Zuid is dat altijd mogelijk geweest. De verkeersdrempels die je daar vindt zijn maar een prestigeprojekt van de plaatselijke autoriteiten. Johan Sauwens, de vorige Vlaamse minister van Verkeer, nam de draad van de autoluwe zondagen vorig jaar in elk geval weer op. Dit jaar wordt op de ingeslagen weg verder gegaan op 1 oktober.

Het team van Zondag Zonder realiseerde met de hulp van vele gemeentes, jeugdbewegingen en andere organisaties, weer eens een gevulde aktiedag. En het openbaar vervoer draagt ook zijn steentje bij. Op dezelfde dag gaat immers de Trein-tram-busdag door.

Zondag Zonder betekent in Leuven ondermeer dat de binnenstad autovrij zal zijn. Beiaardier Luk Rombouts zal bij wijze van zegegebaar vanuit de universiteitsbibliotheek omstreeks het middaguur 'Jimmy' — 'De eenzame fietser' — van Boudewijn De Groot laten weerklinken. Verder kan je op de vaart de boot in met een aantal schrijvers en dichters onder wie Didi De Paris die nooit om een cassante uitspraak verlegen zit. Terwijl je richting Mechelen dobert, krijg je in elk geval literaire acts gepresenteerd die pleiten voor meer verkeersveiligheid en een grotere verkeersleefbaarheid.

Niet in Leuven maar zeker het vermelden waard is de fietstocht over de A12 van Antwerpen naar Aartse-laar. Vorig jaar namen hieraan ongeveer dertigduizend fietsers deel. Minister van Verkeer Eddy Baldewijns (SP) zal misschien zelfs meefietsen.

Scorpio

Een andere in het oog springende actie gaat door in het station van Antwerpen: 'Mobilotopia: anders mobil, anders fuiven'. Ze wordt georganiseerd door Genoeg!, het onafhankelijk groen jongeren-netwerk dat een tweetal jaar geleden opgericht werd en ook actief is in het Leuvense. Mobilotopia is een techno- en dub-reggae-fuif waar een Scorpiofuifhebber zich in elk geval zou moeten thuisvoelen. De fuif begint rond tien

Studentenprogramma moet redding brengen

Scorpio zoekt de student op

Het nieuws over Scorpio's nakende einde vond zijn weg naar de kolommen van enkele Belgische kranten. Een vreemde vaststelling, daar het Leuvense alternatieve radiostation zelden op enige aandacht van de pers kon rekenen. Het is uiteraard mogelijk dat een lijklucht nog steeds perslief aantrekt, zeker in de komkommertijd waarin elk nieuwtje een dankbaar nieuwtje is. Maar plannen ze op Scorpio enkele weken later nog steeds een stille begrafenis, of blijft de radio gewoon doorspelen in de schaduw van een aangekondigde dood?

Even leek het erop dat het in Vlaanderen zo al schaarse aanbod van niet-kommerciële radiostations weer een broertje kwijt zou raken. Is er nog wel plaats voor niet-kommerciële radio in Vlaanderen? Of beter gezegd: is alternatieve radio financieel nog leefbaar zonder een goed onderbouwd subsidair stelsel? Een goed voorbeeld dat het wel kan is het Waalse radiostelsel, waar kommersiële zenders een belasting op reclame-inkomsten wordt opgelegd. Het geld uit deze taksatie wordt in een fonds gestort waarmee radiostations zonder reclame ondersteund worden. Zo werken in Wallonië een twintigtal onafhankelijke zenders, gaande van kulturele radiostations tot Scorpio-varianten.

Orka, de organisatie van de Vlaamse niet-kommerciële radiostations, en dat zijn er welgeteld vier, heeft overigens ook voor Vlaanderen een voorstel in die richting klaar. Orka is de afkorting van het op zijn minst eigenaardige 'Organisatie van Radio's voor een meer Creatieve aanwending van de Akoestiek'. Het is echter zeer de vraag of Vlaams Mediaminister Erik Van Rompuy de alternatieve radio een goed hart toedraagt, en of hij bereid zou zijn deze bij wettelijk dekreet te ondersteunen.

Puree

Ondertussen heeft Scorpio dus aan de noodklok geluid. De malaise waarin Scorpio zich had vastgereden, was driedelig. Het meest structurele probleem was de rampzalige financiële toestand, die in feite rooskleuriger bleek dan twee jaar geleden. Maar in augustus moesten de schulden afgelost worden met een budget dat er niet was.

Een haast even onhoudbare situatie was de organisatorische chaos, omdat de 'oude garde' afstand begon te nemen van het station en er geen nieuwe lichter entoesiastelingen klaarstond om het roer over te nemen. Verleden tijd, hoopt men nu in de verjongde Scorpiogelederen.

En ten slotte was er nog het radio-maken zelf. Als radio stoelt op communicatie met luisteraars wankelde Scorpio trouwens al een tijdje. Vooral het broodnodige contact met de studentenpopulatie ontbrak haast volledig. De programmatie liep meer dan eens mank en de beroemde Scorpio-stiltes vulden menig kot. Scorpio had betere tijden meegemaakt.

Schoentje

Het 'Restore Hope'-noodplan dat klaargestoomd werd voor het studentenjaar herbegon is even driedelig als de problemen die het noodzakelijk maakte. Financiële perikelen, als student weet je er waarschijnlijk alles van. Scorpio heeft echter geen toeschietelijk ouderpaar. De belangrijkste schuldeisers heten Sabam, de Belgische auteursrechtenorganisatie, en de K.U. Leuven, bij wie Scorpio nog achterstallige huur dient af te lossen. Al bij al een aanzienlijke som voor een radiostation dat moet overleven met de opbrengst van fuiven. En daar wringt 'm het schoentje. Leuven is zo wat de meest fuif-onvriendelijke stad van het Europese vasteland geworden. Nu ook de geluidsbegrenzers de Leuvense zalen terroriseren, zoals het geval was op de eerste Marktrockdag, komt er weinig of geen geld in het latic van 106FM. Gelukkig werd er door de nieuwe fuiforganisators alert gereageerd en vond een tweede fuif een dag later in zaal Rumba alsnog plaats, wat toch een kleine 40.000 frank opleverde, genoeg om de tweede schijf aan Sabam af te betalen.

Nieuw voor deze Scorpiojaargang is alleszins dat de medewerkers nu per programma een financiële bijdrage leveren, waarbij de prijs stijgt naarge-

parties is volledig vernieuwd, en ook muzikaal zouden de fuiven aangepast worden. Het is voorlopig nog raden in welke zin, maar dat kan je makkelijk zelf achterhalen. Op de volgende fuif mogen travestieten, onder het motto 'meer vrouwen op de parties', overigens gratis binnen, een precedent.

De meest ingrijpende veranderingen zijn er echter gekomen op het vlak van de programmatie. Overdag worden de avondprogramma's heruitgezonden, het Middaggebeuren verdwijnt, en de leemtes in de avondprogrammatie worden gevuld met non-stop. Ook de avondprogrammatie zelf is aan een grondige revisie onderworpen. De ijkpunten, op 'Film-menu' en het feministische programma 'Donna e Mobile' na, blijven dezelfde en voor de rest van de avondprogrammatie is vooral geselecteerd op muzikaal evenwicht en kwaliteit. Overigens ook naar de bereidheid om te dokken voor een uurtje Scorpio. Hopelijk is de avondprogrammatie in praktijk even sterk als op papier.

Radio Scorpio put niet alleen wat

medewerkers, maar ook wat luisteraars betreft uit het studentenmilieu. In hoeverre is die band met het studentenpubliek eigenlijk aan het slabbakken, en wat kan eraan gedaan worden? Dat was een van de vragen die bij het opstellen van de nieuwe programmatie hoog op het lijstje stonden. Dat die band in meer of mindere mate afgebrokkeld was, stond vast. Er werd een adequate oplossing gezocht en gevonden: van maandag tot donderdag zal het uur tussen zes en zeven voor studenteninformatie voorbehouden zijn. De ko-ordinatie blijft — voorlopig — in handen van Scorpioveteranen, maar de opvulling van het uur zal volledig in handen zijn van de studerende medemens. Men hoopt op een soort radioforum voor studenten; geen enkel informatiekanaal kan immers zo kort op de bal spelen als een radiostation. Bovendien is het voor de kringen een erg goedkope manier om hun activiteiten te promoten, wat toch altijd meegenomen is.

Teoretisch ziet het er allemaal erg mooi uit, waar de meeste kringen het overigens mee eens zijn, maar praktisch stellen zich natuurlijk de klassieke problemen waar Scorpio al jaren mee kampt. Er loopt te weinig volk rond op Scorpio om elke dag naar de kringen te stappen, er informatie te ontlokken, of iemand mee naar de studio te zeulen voor een kort gesprek.

De ko-ordinators van de studentenradio vragen dan ook een actieve inzet van de kringen, en doen een oproep aan eventuele geïnteresseerden die met de studentenradio zouden willen meewerken, wat op termijn zou leiden tot een goed gesmeerd informatieprogramma.

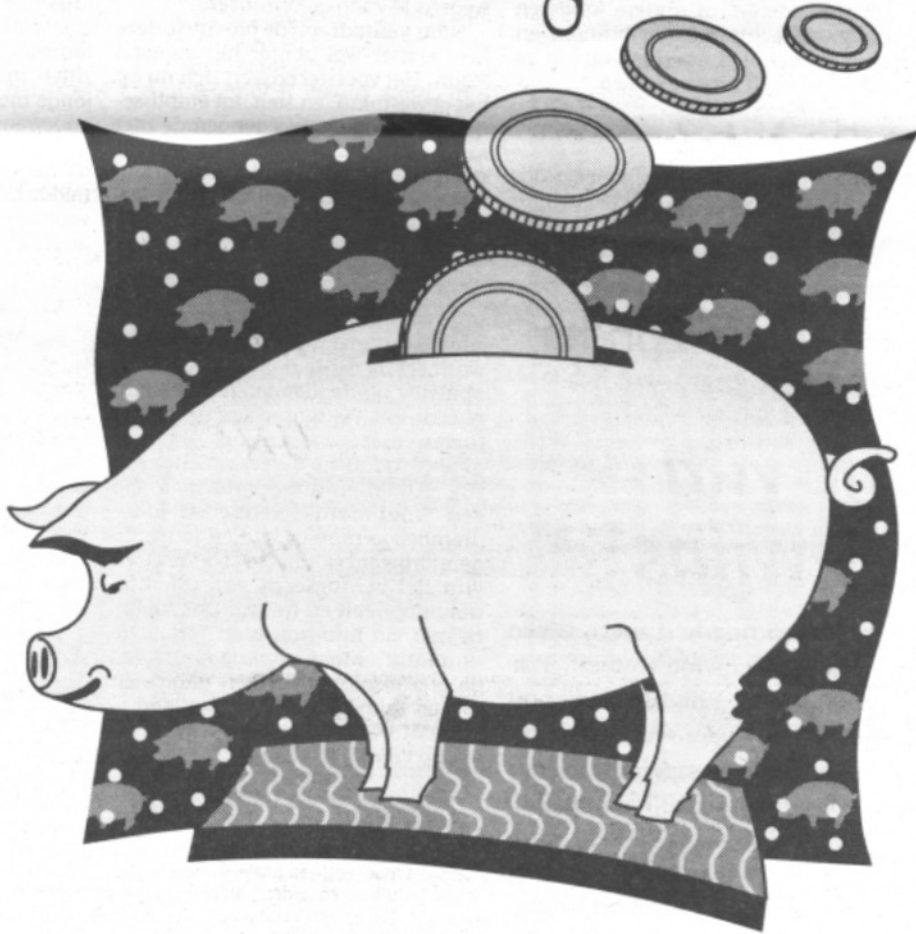
Redding

Voor Scorpio is de studentenradio ook in een ander opzicht van belang. Vele studenten kennen de zender eigenlijk alleen maar van horen zeggen, of zijn blijven steken in de vooroordelen die een alternatief radiostation wel altijd zal blijven oproepen. De mensen van de programmatieraad hopen dat het programma ook als springplank zal fungeren om eens wat meer naar Scorpio te luisteren. De avondprogrammatie van Scorpio is immers niet zo eenzijdig gericht op een select publiek, maar herbergt een brede waaier aan muzikale stijlen. Voor elk wat wils dus. Of Wanneer de nood het hoogst is, ... Hopelijk.

Dimitri De Maesschalck

Mensen die geïnteresseerd zijn om aan het studentenprogramma mee te werken, kunnen terecht bij Jeroen Eerdeken, woensdag op Scorpio tussen vier en zes, of op het telefoonnummer 20.73.39.

Een aandeel dat een leven lang rendeert

ACCO is een coöperatief en geeft aan zijn aandeelhouders korting. Voor slechts 1.250 BEF ben je aandeelhouder van ACCO en dat je leven lang. Het aandeel is immers geen lidkaart en hoeft dus niet elk jaar vernieuwd te worden. Met dit aandeel heb je meteen 15% korting op al je cursussen. Daarnaast geniet je eveneens 15% reductie op al je schrijfmateriaal, cursuspapier, labojassen en de overige 2.500 produkten van de papierhandel. Bovendien profiteer je van de speciale ACCO-acties in de boekhandel. Een ACCO-aandeel wordt dan ook terecht beschouwd als een noodzakelijk instrument voor de student. 87% van de huidige studenten is aandeelhouder. In zijn totaal telt ACCO momenteel 110.000 aandeelhouders. **En jij?**

TIENSESTRAAT 134 - 136 • 3000 LEUVEN

VOORDELEN

- X is terug. Leve X! Dead is nieuw. Leve Dead!
- Veto zoekt medewerkers: schrijven, fotograferen, tekenen, dtp'en... 's Meiersstraat 5 3000 Leuven. Elke vrijdag vergadering. Welkom.
- Aan de zeer knappe blondine met het rugzakje die op 23/8 om 13.30 u aan de F Lintstraat 130 voorbij slenterde (na haar examen?); ik stond buiten en was onder de indruk! Wie ben je? Godin?
- Ik geef notenleer aan kinderen, volwassenen, beginners, gevorderden. Inlichtingen: Naamsesteenweg 216, 3001 Heverlee of laat bericht achter in JH Clockwork, Boekhandelsstraat 3, tav Filip Janssens.
- B, heb jij tweede zit? Maar wat we eigenlijk echt willen weten: zit je nog in de OLVrouwestraat 2 op kot? The A-team.
- Leentje, bedankt voor je hulp. Kus x 2000.
- Ah, zo heet uw lief.
- Interesse om mee te werken aan een kampusgroep van Amnesty International? Breng je idee mee op 10 oktober om 20.00 u in de 's Meiersstraat 5.

- Gemeenschapshuis zoekt kotgenoot/genote. Tel 23.42.57.
- Els Renders wordt op 28 september om 22.28 u in Politika aan de toeg verwacht.
- X eist herfinanciering! Nu! Met hoeveel? 1,3% van het BNI? X: "Stop de besparingen! Kwaliteitsonderwijs! Nu!" Numerus clausus? X: "Nee!" Ingangsexamen? X: "Nee!" Oriënteringsproef? X: "Nee!"
- Suggestie: 22.32 u?
- Mannen die teveel aan rare seks doen, gaan soms zoekertjes schrijven voor Veto. CS.
- Hoe bedoelt u?
- Cjos Sleurs???
- Zoek de Vetomedewerker uit de tekstomelet: Telkens als die kerels van de hare krisjna kopstand doen, blijken zij onder hun oranje gewaden geen ondergoed te dragen.
- Kussen is plezant in de Libertad! BA.
- De folders van de V3D zijn er. Kom ze maar halen.
- Studentenbeperking? MLB: "Nee!" Vrije toegang? MLB: "Ja! Ja! Ja!" MLB eist gratis onderwijs!

- 2 from 1 Party met oa Kyuss, Helmet, Beastie Boys, Meat Beat Manifesto, Rollins Band, Bootsy Collins en Kong. In Rumba&Co. 20 november.
- Voor alle sociaal voelende studenten: vrijdag 29 september is het feest: De eerste Algemene Vergadering van Sociale Raad zal dan afgewikkeld worden. Om 19.00 u in de 's Meiersstraat 5. Porto zelf meebrengen.
- Sociale Raad zoekt trouwens nog mede-beheerders voor Acco, Alma, Velo en de Raad voor Studentenvoorzieningen. Geïnteresseerden zijn altijd welkom op de eerste Algemene Vergadering, vrijdag 29 september om 19.00 u in de 's Meiersstraat 5.
- Gezocht: fles porto. Om te ledigen op de eerste Algemene Vergadering van Sociale Raad.
- Lees de nieuwe brochure van Kopstuc: "Hoe slagen volgens de meest onwaarschijnlijke methodes."
- Kopstuc wacht trouwens nog steeds op de pizza-traktatie in verband met een overstroming. Een zekere Tim zou in deze zaak een belangwekkende rol spelen.

• Op zoek naar pennevrienden wereldwijd? Stuur dan een aan jezelf gerichte omslag en zegel van 16 fr naar: IPF, Hertogenlaan 37, 3210 Linden. Info wordt je dan onmiddellijk toegestuurd!

JO MEUWISSEN

bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal. Videoschermen tot 4 m.

DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.

☎ 016/201.301

- Wie wil meewerken aan een wekelijks homo- en lesbienne-avond in Los Buenos (Parkstraat)? Zich wenden tot Hans Lammerant, Willemstraat 70.
- 't Is maar een idee: ook zonder the A-team kunnen we bij Ivan langsaan. Wanneer? The A-team.
- Bruno, blijf met je losse handjes van de eerstekenners en -kansters.
- Kersverse huisbewaarder heeft ten gevolge van een milieubewuste vrijgestelde en meerdere dorstige medewerkers een massa kroonkurken ter beschikking. Zich wenden tot Frank Ribbens, 's Meiersstraat 5.
- Vrouwelijk model gezocht voor 'tekenen naar model'. Inlichtingen: 20.00.75.

Vorig nummer

1	N	A	C	H	T	W	A	C	H	T
2	A	R	E	R	I	A	G	O		
3	R	E	L	E	E	D	S	T		
4	I	S	R	A	E	L	T	R	A	
5	G	A	A	M	Z	E	E	L		
6	H	A	A	K	M	O	R	I		
7	E	L	S	S	O	N	N	E	T	
8	D	T	R	E	D	E	L	A		
9	E	L	A	L	E	S	K	I		
10	N	O	R	M	A	L	I	T	E	R

1	P	L	A	G	K	L	E	U	R	
2	U	T	I	T	A	A	N	E		
3	N	A	T	R	A	S	S	I		
4	K	A	R	U	L	T	I	E	M	
5	N	E	E	T	E	R	I	S		
6	I	B	I	S	O	R	A	N		
7	M	O	N	T	E	R	K	E	F	
8	A	D	H	E	K	S	N	U		
9	G	R	E	G	A	A	L	S		
10	O	P	E	R	A	P	O	N	T	

Kringraad verkiest

Kringraad, de onderwijsgeleding van Loko, houdt verkiezingen voor de overblijvende lege studentenstoelen in enkele mede-beheersorganen. Op vrijdag 29 september om 19.00 u (vakatures binnen voor woensdag 27 september 18.00 u) worden nog één student voor Akademische Raad verkozen (uit de groep Humane Wetenschappen), vier voor Onderwijsraad (één uit Biomedische, één uit Eksakte en twee uit Humane Wetenschappen), drie studenten voor het Akademische Vormingsinstituut voor Leraren (één uit elke groep). Ook voor de federale vertegenwoordiging van de Leuvense studenten in de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS) worden nog twee studenten gezocht.

Voor meer informatie in verband met de voornoemde functies kan je steeds contact opnemen met het sekretariaat in de 's Meiersstraat 5, tussen 14.00 en 18.00 u of telefonisch op het nummer 22.31.09. Vragen staat vrij.

Tiensestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

"Multiculti"

organisatie voor internationale dans en interculturele samenwerking, programmeert Griekse en Italiaanse dans.

Plaats: in de lokalen van LIKV vzw (Leuvense Infrastructuur voor Kunstzinnige Vorming), Diestssesteenweg 104, 3010 Kessel-Lo

Aanvang: 20u tot 22u.

Bijdrage per les: 100 fr. (scholier), 150 fr. (student(e) - werkzoekende), 250 fr. (werkenden)

Voor info en inschrijving 016/20.00.75 bij Gert Moens

Grieksedans: 3, 10, 17, 24, 31 okt.
Italiaansedans: 7, 14, 21, 28 nov.
en 5 dec.

AGENDA & VALVAS

WOENSDAG

18.00 u **KONSERT** Beiaardbespeeling Sint-Geertruikerk, tot 18.30 u, info bij Beiaardploeg Sint Geertrui: 22.04.08 of 33.66.84, Sint-Geertruikerk (Hallestraat), org. Beiaardploeg Sint-Geertrui.

18.15 u **MIS** Eucharistieviering, in Sint-Jan-de-Doperkerk (Groot Begijnhof), org. Universitaire Parochie.

19.00 u **KONSERT** Sint-Geertrui met PPZ30, The Scabs, K's Choice, Oude Markt, toeg. gratis.

20.00 u **DEBAT** Met Louis Tobback (SP), Herman Decroo (VLD), Hugo Vandenberghe (CVP), Bert Ancliaux (VU), Magda Aelvoet (Agalev) en Gerolf Annemans (Vlaams Blok), moderator Pol Van den Driessche (De Standaard), in aula Pieter De Somer, org. LVS.

20.00 u **TEATER** Teatergroep Carrousel speelt 'Het beroep van Mrs. Warren'

HISTORIA

27/9 om 20.00 u: Kringvergadering, in permanentie 27/9 om 21.00 u: Eerstekankwis, in MSI 02.18. 28/9 Licentie-avond, in permanentie. 28/9 om 11.00 u: Dag van de cursus, in Expozaal. 28/9 om 20.00 u: Receptie eerste lic. in cafetaria Erasmusgebouw. 28/9 om 20.00 u: Voetbal, in Sportkot. 28/9 om 21.00 u: Film 'The Piano', in MSI 03.18. 04/10 Historia-fuif, in Lido.

KATECHETIKA

10/10 Fuif, in Cuythoek.

KIJO

27/9 om 16.00 u: Barbecue, in tuin 's Meiersstraat 5. 28/9 Openings-td, in Rumba&Co. 02/10 Tapavond, in fakbar Letteren.

MEDICA

27/9 om 22.00 u: Eerstekankwis, in Samambaia. 05/10 Schuimdiscofuif,

van Bernard Shaw, "een stuk van een eeuw oud met een schrijnend aktueel tema: geen enkele vrouw zou een professionele hoer willen zijn als ze een respectabel leven zou kunnen leiden", aldus KCL, met oa Marlies Heuer en José Kuijpers, regie: Martin van Veldhuizen, info 22.21.13, in stadsschouwburg, toeg. 350/400, org. KC Leuven.

DONDERDAG

20.00 u **FILM** 'Speed', met Keanu Reeves en Dennis Hopper, van Jan De Bont, Oude Markt, toeg. gratis.

20.30 u **TEATER** 'Onirium' door Ad Hoc, herneming van het eerste resultaat van deze projektwerking, bestaande uit professionele kunstenaars en geselecteerde amateurspelers onder leiding van Marnick Bardyn, info: 22.21.13, in auditorium Minnepoort, toeg. 200, org. KC Leuven.

In Doc's Bar.

POLITIKA

27/9 om 22.00 u: Politika-fuif, in Waaiberg, toeg. 60/80. 2/10 om 20.00 u: Politiek debat, met Jos Geysels (Agalev), Louis Tobback (SP), Bert Ancliaux (Vlaams Blok), Mark Eyskens (CVP), Annemie Neyts (VLD) en Gerolf Annemans (Vlaams Blok), moderator Siegfried Bracke (BRTN), in aula Pieter De Somer, toeg. 80/100.

VRG

04/10 Openings-td, in Silo.

VTK

28/09 om 22.00 u: Openings-td, in Waaiberg.

WINA

28/09 Diepzeekonijn-td, in Albatros.

FORMULA 2000 BOOKS

KOMT NAAR JE TOE ++

I.S.M. BOEKHANDEL PLATO

dinsdag	26
woensdag	27
donderdag	28
vrijdag	29
zaterdag	30

SEPTEMBER 1995

WETENSCHAPPELIJKE BOEKENVERKOOP AAN WEGGEEFPRIJZEN

(kopiëren kost nu meer)

RECHTSTREEKS UIT DE U.S.A. EN ENGELAND:
Engelstalige wetenschappelijke boeken in alle studierichtingen, meestal de voorlaatste druk, dus volledig bruikbaar bij de studie. Er is keuze uit meer dan 1000 titels van gerenommeerde schrijvers en uitgevers.

VAKGEBIEDEN:

Anatomy
Astronomy
Biology
Chemistry
Economics
Engineering
Electronics
History
Informatica
Management
Marketing

Laboratory
Medical
Mathematics
Psychology
Psychiatry
Sociology
Technical
Writing
Etc.

* Ook heel veel computerboeken

IN DE **CENTRALE**
UNIVERSITEITS BIBLIOTHEEK
MGR. LADEUZEPLEIN - LEUVEN

DOOR LEENTJE HAMMENECKER

alle gegevens voor agenda en valvas moeten ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 u op het redactieadres bezorgd worden. Vermeld duidelijk alle informatie (datum, uur, plaats en prijs).

VRIJDAG

18.00 u **KONSERT** Beiaardbespeeling door Luc Rombouts, tot 18.45 u, torenbezoek tijdens het konsert is mogelijk, reserveren bij het onthaal van de Centrale Bibliotheek: 32.46.60, afspraak aan de balie van de bib om 17.30 u, Centrale Bibliotheek (Ladeuzeplein), org. KU Leuven.

20.00 u **TEATER** 'De tramlijn die verlangen heet' van Tennessee Williams, door Het Zuidelijk Toneel, met dierlijke sexualiteit, in een regie van Ivo Van Hove en met oa Johan Van Assche en Katerijne Damen, de vertaling is van Eric De Kuyper, info: 22.21.13, in stadsschouwburg, toeg. 150/250/400/450/500, org. KC Leuven.

ZATERDAG

15.00 u **TEATER** 'Revolverhelden' door de Nederlandse teatergroep Stella uit Den Haag (voor iedereen vanaf 8 jaar), in stadsschouwburg, org. KC Leuven.

15.00 u **KONSERT** Beiaardbespeeling Sint-Pieterskerk, door Eddy Marriën en Koen Van Assche, tot 16.00 u, info torenbezoek: 21.15.47, Sint-Pieterskerk, org. Stad Leuven.

15.00 u **TEATER** Viering 75 jaar Leuvense Toneelverbond en opendeurdag, in auditorium Minnepoort.

ZONDAG

13.00 u **KONSERT/WANDELING** 23ste orgeltocht in eigen streek, info: Jos Meersmans, Bijlokestraat 188, Herent, 23.71.79, org. Leuvense Orgelkring.

13.30 u **LITERATUUR** 'Schrijvers op het water': poëtisch-muzikale boottocht tussen Leuven en Kampenhout, info: 23.53.51, in Leuven Station, org. Zondag Zonder.

20.30 u **KONSERT** Thomas Quasthoff (bariton) en Charles Spencer (piano) spelen 'Die Winterreise' van Schubert, in het kader van de repertoriumkonserten van het Festival van Vlaanderen, info: FvV Vlaams-Brabant, Brusselsestraat 63, 20.05.40, plaatsbespreking: KC Leuven, 22.21.13, in Grote Aula, toeg. 200/300/400, org. Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant.

Voorstelling programma van Klapstuk '95

Klapstuk op papier

Een andere leider, een ander beleid, dacht Johan Reyniers waarschijnlijk toen hij de leiding van Klapstuk overnam van Bruno Verbergt, en besloot het roer om te gooien. De gevolgen zijn duidelijk merkbaar in de programmering. Ondanks de licht onheilspellende toon in deze opmerking, ziet Klapstuk '95 er veelbelovend uit.

In augustus deed het gerucht de ronde dat er rond thema's gewerkt zou worden. De dreiging van een Klapstukfestival vol goedmoedige aandacht voor de aan aids lijdende medemens en het kapotgeschoten Sarajevo, deed menigeen de schrik om het hart slaan. Op de perskonferentie, half september, bleken visioenen van Meg Stuart dansend in een aan slarden geschoten Joegoslavische kerk of van intellectuele kunstenaarspleidooien tegen de agressie, overdreven. Klapstuk is weliswaar een dansfestival gebleven, benadrukte Reyniers in zijn toespraak tot het voor de gelegenheid verzamelde recensentendomein, maar andere kunstvormen (video, film, teater en muziek) spelen dit jaar duidelijk een meer prominente rol dan in de vorige edities van Klapstuk.

Virus

Wat die beruchte thema's betreft: in het programma-onderdeel 'Outbreak' komt niet alleen aids aan bod maar elk 'levensbedreigend virus'. Mehmet Sander, de Turks-Amerikaanse choreograaf die het Klapstukpubliek twee jaar geleden blij verraste met zijn dansvoorstelling (even kort als krachtig en brutaal), past, net als de teatermakers Michael Matthews en Raimund Hoghe, mooi in dit programma. Sander, zelf aids-patiënt, lijkt met zijn erg lichamelijke choreografieën het traditionele beeld van de zielige aidslijder te willen doorbreken.

Hoghe legt, met zijn voorstelling 'Meinwärts', dan weer de link naar het tweede leidmotief van Klapstuk '95 dat gepast 'Sniper' werd genoemd. Terwijl deze term direct het beeld van Sarajevo oproept, draait het hier ook om veel meer dan alleen maar dat ene voorbeeld van onverdraagzaamheid. 'Meinwärts' is een hoogst persoonlijke teaterperformance over de joodse tenor Joseph Schmidt die voor de nazi's vluchtte en in 1942 in een interneringskamp in Zwitserland overleed. Deze behandeling van het thema van de (eeuwige) verdrukking — ook van aids-patiënten — sluit perfect aan bij de film van Marcel Ophüls over het hedendaagse Sarajevo. Deze vier uur lange documentaire geeft een indringend beeld van het leven in de stad die nu voor de tweede maal deze eeuw symbool staat voor dood en vernieling. En in het multimediale project 'Humanisme' werkt de Belgische videast Stefaan Decostere rond het gelijknamige boek van Bodo Kirchoff. Daarin stelt de Duitse auteur de moderne missioneringswoede — lees: de UNO-vredesmissies in Somalië — aan de kaak.

Ijkkunten

Om het dan toch uiteindelijk over dans te hebben. Een twaalftal choreografen volstaan om duidelijk te maken dat, ondanks eerdere indrukken, het zwaartepunt van Klapstuk nog steeds op het dansvlak ligt. Twee van dat dozijn hebben de eer om in deze Klapstukeditie als 'ijkkunten' te fungeren. De Nederlander Hans Van Manen stelt vier korte duetten voor die hij jaren geleden creëerde en die voor de moderne Klapstuktoeschouwer misschien wat klassiek kunnen overkomen. En ijkpunt nummer twee, Steve Paxton, staat na acht jaar weer op een Klapstukpodium met de solovoortelling 'Some English Suites', in feite een twintig minuten durende improvisatie op suites van Bach, gespeeld door Glenn Gould.

Tijdens Klapstuk '93 werden vier choreografen gewogen en zwaar genoeg bevonden, zodat ze nog eens mochten terugkeren. Vera Mantero kon in 1993 niet iedereen bekoren met het teatrale 'Sob' maar staat er nu weer met twee stukken, die samen met 'Pour Bien' van die andere Portugese choreografe Silvia Real worden vertoond als avondvullend geheel. Wie dat wil zien moet er echter als de kippen bij zijn want de Portugezen vertonen hun kunstjes maar één keer. Twee revelaties van vorige keer komen terug voor een bevestiging van hun kunnen: de reeds vermelde Mehmet Sander en Lynda Gaudreau met haar Cie. De Brune. Natuurlijk mocht de Leuvense publiekslieveling Meg Stuart niet ontbreken. De Klapstukorganisatie gaf haar in 1989 de kans om haar eerste avondvullende stuk te maken en sindsdien is de band met Klapstuk zeer hecht gebleven.

Toewip

Het nieuwe bloed wordt geleverd door Alexander Baervoets, Amanda Miller en Annamirl van der Pluijm. Baervoets, ook al geen onbekende voor de regelmatige Stucezoeker, brengt een

heremening van 'Nievelt'. Het is net zoals zijn debuut 'Blauw' een zeer pure voorstelling, waarin improvisatie een belangrijke plaats inneemt.

Eén Vlaamse teateropvoering dit jaar, en wel van de choreograaf/regisseur Alain Platel, die vorige editie een fel gesmaakte voorstelling gaf met zijn gezelschap Les Ballets C de la B. Samen met het Gentse wonderkind Arne Sierens — in een vorig leven huisschrijver bij Blauwe Maandag Compagnie en tegenwoordig aan het roer in het Nieuwpoortteater — stak hij 'Moeder en Kind' in elkaar, een realistisch stuk over familie. Inderdaad, zoals op VTM, maar dan wel zonder de stereotiep personages.

Spanning

Op het vlak van muziek zijn de verwachtingen hooggespannen. Herman Asselberghs nodigde, onder het motto 'Fear No Fall', enkele befaamde muzikanten uit voor een partijtje improvisatie. David Shea was vorig jaar al te gast in het Stuc, net als Bart Maris die toen de einddag opfleunde met zijn groep Fukkeduk. Samen met Marc Ribot, die ondermeer bij Tom Waits de gitaren beroerde, DJ Grazhoppa, van het Gentse Rhyme Cut Core, en Jaki Liebezeit, die al drummend zijn boterham verdiende bij onder andere Eurythmics en Jah Wobble, zullen zij dertien avonden lang, en in verschillende bezettingen, al improviserend van jetje geven in den Toewip.

Naar tweejaarlijkse traditie vinden er ook nu weer gesprekken plaats met kunstenaars. Alleen is er, met de nieuwe naam 'Salonfähig', ook een nieuw koncept uitgebroed. Gedaan met de saaie interviews. Lang leve de gezelligheid, met lezingen en gesprekken tussen en met choreografen, videasten en schrijvers. Twee weken lang zal Leuven het Mekka zijn van de kunst, het Vaticaan van de dans. Terwijl alles in stelling wordt gebracht, blijven de verwachtingen hooggespannen. Want het ziet er veelbelovend uit. Op papier.

Erik Ziarczyk

Klapstuk vindt plaats van 10 tot en met 24 oktober op diverse lokaties. Voor inlichtingen en kaarten kan je op het Stuconthaal terecht, Van Evenstraat 2d, 20.81.33, of 23.67.73.

Vijftienduizend betogers tegen Hirochirac

(foto Karel De Weerd)

Vorige zondag werd in Brussel betoogd tegen de kernproeven die Frankrijk uitvoert bij onze tegenvoeters in de Stille Zuidzee. Zo'n vijftienduizend mensen liepen mee, en daarmee was het de eerste grote vredesbetoging sedert jaren.

De betoging was het initiatief van de 'Test-Stop-Koalitie', een voor de gelegenheid opgerichte koepel die een tachtigtal organisaties verenigt. Ook de vakbonden hadden hun achterban opgeroepen en zo goed als alle politieke partijen waren present. Opvallende afwezige was echter de CVP. Op een paar eenzame militanten na, die op eigen initiatief naar Brussel afgezakt waren, vond de grootste partij van dit land het platform van de manifestatie te verregaand. Dat platform eiste onder andere de stopzetting van alle kernproeven, inbegrepen computersimulaties, en stelde vervolgens dat alle kernwapens de wereld uit moeten. De talrijke betogers, heel wat jongeren van de Chiro, scouts of andere jeugdorganisaties, en heel wat basisbewegingen zoals Pax Christi of Oxfam Wereldwinkels die in de manifestatie meeliepen, hebben nochtans een duidelijk signaal gegeven dat ze het met Dehaene niet eens zijn.

(sf)

De publiekslieveling.

(foto Dieter Telemans)